

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра психології і туризму

Кваліфікаційна робота

на тему: «Особливості професійної підготовки фахівців туристичної сфери в навчальних закладах Японії: досвід для України»

Допущено до захисту

«___» листопада 2024 року

здобувача вищої освіти групи Т 01-23з
факультету туризму, бізнесу і психології
освітньої програми Туризмознавство
за спеціальністю 242 Туризм і рекреація
Галицької А. О.

*Завідувач кафедри
психології і туризму*

д.психол.н., проф.
Бондаренко О. Ф.

Науковий керівник:
кандидат історичних наук,
доцент Зінченко В. А.

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	5
1.1 Поняття, сутність та значення професійної підготовки фахівців у туристичній сфері.....	5
1.2 Сучасні тенденції в професійній підготовці кадрів для туристичної галузі.....	7
1.3 Освітні моделі, підходи та перспективи підготовки фахівців для туристичної галузі: світовий досвід та українські реалії.....	10
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ В ЯПОНІЇ.....	18
2.1 Система професійної освіти в Японії: загальні характеристики та структура підготовки.....	18
2.2 Методичні підходи до навчання та значення дуальної освіти і стажувань у підготовці фахівців для туристичної галузі Японії.....	21
2.3 Інноваційні технології, цифровізація та принципи екологічної стійкості й соціальної відповідальності у підготовці фахівців для туризму в Японії.....	29
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ АДАПТАЦІЇ ДОСВІДУ ЯПОНІЇ З ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ДО СИСТЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	39
3.1 Аналіз потреб та викликів у професійній підготовці туристичних фахівців в Україні.....	39
3.2 Перспективи впровадження дуальної системи освіти та інтеграції цифрових технологій у навчальні програми.....	43
3.3 Адаптація елементів екологічної стійкості, соціальної відповідальності та міжкультурної компетентності у стандартах обслуговування.....	51
ВИСНОВКИ.....	60
РЕЗЮМЕ.....	63
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	65

ВСТУП

Актуальність теми. Сучасна глобалізація і розвиток міжнародних економічних зв'язків привертають значну увагу до сфери туризму, яка відіграє важливу роль у формуванні національної економіки та культурного обміну. Одним із провідних світових лідерів у підготовці професіоналів у туристичній галузі є Японія, яка славиться своїм особливим підходом до освіти, інноваційними методиками навчання, а також глибокою увагою до культури і якості обслуговування. Дослідження японського досвіду професійної підготовки фахівців для туристичної галузі є важливим і актуальним для України, де розвиток туристичної інфраструктури набирає обертів, потребує кваліфікованих кадрів, здатних забезпечити конкурентоспроможність країни на міжнародній туристичній арені.

Вибір теми зумовлений необхідністю вдосконалення підготовки українських фахівців у галузі туризму. Аналіз наукових джерел показує, що професійна підготовка в Україні стикається з низкою викликів, зокрема щодо інтеграції сучасних технологій та підходів, орієнтованих на інтеркультурну компетентність і високий рівень обслуговування. Японський досвід може слугувати цінним зразком для України, оскільки він демонструє високі стандарти підготовки фахівців, засновані на цілісному підході до формування не лише професійних знань, а й особистісних якостей, що є важливими для успішної кар'єри в туризмі.

Мета роботи – вивчити особливості професійної підготовки фахівців туристичної сфери в навчальних закладах Японії та обґрунтувати можливість використання японського досвіду в Україні.

Завдання дослідження:

- Проаналізувати педагогічний досвід Японії у підготовці фахівців у галузі туризму.
- Визначити ключові особливості методик навчання і формування компетентностей, орієнтованих на високі стандарти якості.

- Визначити перспективи адаптації ефективних елементів японського досвіду в українській освітній системі.

Об'єктом дослідження є система професійної підготовки фахівців у туристичній сфері в Японії.

Предметом дослідження є особливості методик і підходів до професійної підготовки, які використовуються у навчальних закладах Японії.

Для досягнення мети було використано методи аналізу, синтезу, порівняльного аналізу, узагальнення педагогічного досвіду.

Наукова новизна дослідження полягає у виявленні специфічних рис підготовки фахівців туристичної сфери в Японії та обґрунтуванні можливостей застосування окремих елементів цього досвіду в умовах української освітньої системи.

Практичне значення роботи полягає у розробці рекомендацій для покращення професійної підготовки вітчизняних фахівців для туристичної галузі, що може сприяти підвищенню конкурентоспроможності України на міжнародному туристичному ринку.

Апробація результатів дослідження. За темою дослідження також прийнято участь у Міжнародній науково-практичній конференції «*Ad orbem per linguas. До світу через мови*» (16-17 травня 2024 р.) : Галицька А.О. Підготовка фахівців туристичної сфери в навчальних закладах Японії.

Кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. У першому розділі розглянуто теоретичні аспекти професійної підготовки у галузі туризму. Другий розділ присвячений аналізу особливостей японського досвіду. У третьому розділі сформульовано рекомендації для адаптації найкращих практик у професійну підготовку в Україні. Основний обсяг роботи становить 65 сторінок друкованого тексту.

Розділ 1. Теоретичні основи професійної підготовки фахівців туристичної сфери

1.1 Поняття, сутність та значення професійної підготовки фахівців у туристичній сфері

Професійна підготовка фахівців для туристичної галузі є багатограним процесом, який забезпечує формування знань, навичок та компетентностей, необхідних для успішного функціонування в сфері, що динамічно розвивається і відіграє ключову роль у світовій економіці.

Науковці та практики визначають професійну підготовку як систему освітніх і виробничих процесів, спрямованих на розвиток фахових компетентностей. Під професійною підготовкою фахівців для туристичної галузі розуміють навчання, спрямоване на формування вмінь організовувати і надавати послуги туристичного обслуговування, включаючи управлінські, маркетингові, соціокультурні, мовні й комунікативні компетентності, що необхідні для якісного обслуговування клієнтів у різноманітних сферах туризму.

В умовах сучасного глобалізованого світу професійна підготовка в туристичній сфері не лише розглядається як підготовка до виконання конкретних виробничих функцій, а й як засіб виховання фахівців з високим рівнем міжкультурної комунікації та клієнтоорієнтованості. (Гусарова, 2022, с. 26)

Сутність професійної підготовки в туристичній сфері полягає у формуванні інтегрованої системи знань і навичок, що відповідають вимогам ринку та задовольняють потреби клієнтів. Цей процес включає:

Теоретичну підготовку, яка передбачає вивчення основ економіки, географії туризму, культурології, психології обслуговування, іноземних мов, маркетингу, менеджменту, зокрема в аспекті міжнародного туризму.

Практичну підготовку, орієнтовану на розвиток професійних навичок у реальних умовах (стажування, практика на туристичних об'єктах, рольові тренінги).

Розвиток міжкультурної компетентності, що є надзвичайно важливою складовою, адже туристична галузь передбачає взаємодію з представниками різних культур. (Долгопятова, 2021, с. 34)

Особливого значення в сучасному контексті набувають цифрові навички, адже цифровізація сприяє розвитку індустрії та впливає на професійні вимоги. Цифрові технології змінюють способи організації туризму та взаємодії з клієнтами, тому підготовка фахівців включає навчання роботи з сучасними цифровими інструментами.

Туристична індустрія, як одна з найбільших у світі, сприяє економічному зростанню, розвитку інфраструктури та міжкультурному обміну. Професійна підготовка фахівців є критично важливою, оскільки від рівня підготовленості працівників залежить якість обслуговування, задоволеність клієнтів, ефективність туристичних компаній і, відповідно, міжнародний імідж країни.

Успішно підготовлені фахівці можуть сприяти розширенню внутрішнього й міжнародного туризму, залученню інвестицій та підвищенню якості послуг. Вони здатні впроваджувати нові стандарти обслуговування, адаптувати послуги під потреби іноземних туристів, зокрема в аспекті екологічного та сталого туризму, що є актуальним у світовій практиці. (Назаренко, 2021, с. 92)

Аналіз досліджень вказує на те, що фахівці туристичної сфери мають володіти такими основними компетенціями:

Комунікативна компетенція: здатність ефективно взаємодіяти з клієнтами та партнерами, володіння мовними навичками, що особливо важливо в умовах міжнародного туризму. (Науменко & Сидоренко, 2022, с. 63)

Менеджерська компетенція: вміння організовувати туристичний бізнес, управляти персоналом і ресурсами.

Міжкультурна компетенція: розуміння культурних відмінностей і вміння адаптувати стиль обслуговування до культурних особливостей клієнтів.

Цифрова компетенція: знання сучасних інформаційних технологій, робота з онлайн-системами бронювання, платформами для відгуків, знання соціальних мереж для ефективного залучення клієнтів.

Клієнтоорієнтованість: здатність швидко реагувати на потреби клієнтів, забезпечуючи високий рівень сервісу і задоволення. (Гусарова, 2022, с. 28)

Знання і вміння, отримані під час підготовки, дозволяють фахівцям бути гнучкими до потреб сучасного ринку, ефективно діяти в умовах конкурентного середовища і сприяти розвитку туристичної індустрії на національному та міжнародному рівнях.

Таким чином, професійна підготовка фахівців туристичної сфери є важливим фактором розвитку всієї туристичної галузі та міжнародного іміджу країни. міжнародному ринку.

1.2 Сучасні тенденції в професійній підготовці кадрів для туристичної галузі

Розвиток туристичної індустрії у XXI столітті зумовлений як швидкими змінами в глобальній економіці, так і впливом технологічних та культурних факторів. Ці зміни формують нові вимоги до професійної підготовки кадрів, зокрема в напрямку адаптації до інноваційних освітніх методів, міжнародних стандартів обслуговування і стійкого розвитку.

Збільшення міжнародних туристичних потоків, яке підтримується глобалізацією, вимагає підвищення рівня професійної підготовки, аби забезпечити відповідність стандартам якості обслуговування в різних країнах. Від фахівців очікується гнучкість у роботі з клієнтами різних культур, знання кількох мов та здатність швидко реагувати на потреби клієнтів, що виникають у динамічному туристичному середовищі. Тому у професійній підготовці все більше значення надається розробці універсальних програм, що базуються на компетенційному підході та міждисциплінарному навчанні.

Компетентнісний підхід

У відповідь на вимоги ринку та зростаючу конкуренцію, в підготовці фахівців для туристичної галузі поширюється компетентнісний підхід, орієнтований на здобуття не лише знань, а й практичних вмінь, соціальних і комунікативних

навичок. (Коваленко, 2021, с. 55) Цей підхід передбачає розвиток у студентів здатності:

працювати в команді та взаємодіяти з клієнтами різного культурного походження;

критично мислити, що є особливо важливим для вирішення непередбачуваних ситуацій у роботі з туристами;

адаптуватися до нових умов, зокрема за допомогою цифрових інструментів, які дедалі більше впроваджуються в туризм. (Король, 2021, с. 26)

Професійна підготовка за компетентнісним підходом інтегрує як теоретичне, так і практичне навчання, орієнтоване на реальні завдання, що дозволяє студентам здобувати досвід в умовах, наближених до професійної діяльності.

Цифровізація освітнього процесу

Технологічний прогрес і цифровізація роблять значний вплив на сферу туризму та формують нові професійні вимоги до спеціалістів. Сучасні навчальні програми для туристичної сфери включають підготовку з роботи з цифровими платформами, використання онлайн-сервісів, таких як системи бронювання, мобільні додатки для планування подорожей, а також соціальні мережі для маркетингових цілей. Студенти мають розвивати навички роботи з аналітичними інструментами для відстеження трендів, аналізу ринку та вдосконалення послуг.

Цифровізація також відкриває можливості для дистанційного навчання, що дозволяє студентам здобувати міжнародний досвід без необхідності фізичного переміщення. (Король, 2021, с. 28)

Застосування таких платформ, як Zoom, Google Meet та Moodle, сприяє інтерактивному навчанню, що дозволяє обмінюватися досвідом з іноземними колегами та викладачами.

Інтеркультурна компетентність і глобальне мислення

Сучасний туристичний бізнес потребує спеціалістів, здатних розуміти та враховувати культурні особливості клієнтів з різних країн. Розвиток інтеркультурної компетентності стає важливим аспектом підготовки, який включає навчання культурології, етикету різних країн, а також навички комунікації з представниками інших культур. Освітні програми в країнах з розвинутою туристичною індустрією надають значну увагу міжкультурному обміну, організації стажувань та програм обміну з іноземними навчальними закладами. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 314)

Інтеркультурна компетентність сприяє формуванню глобального мислення, що є ключовою якістю для фахівців, які працюють в умовах різноманітного і міжнародного ринку туризму.

Екологічна стійкість і соціальна відповідальність

У сучасному світі зростає усвідомлення важливості стійкого розвитку та відповідального ставлення до природи й культурної спадщини. Професійна підготовка фахівців для туристичної галузі дедалі частіше включає навчання з питань екологічної стійкості, що передбачає знання принципів екотуризму, стійкого використання ресурсів та мінімізації негативного впливу туризму на природне середовище. (Петрова, 2020, с. 40)

Сучасні освітні програми у цій сфері часто включають теми з відповідального туризму, орієнтуючи студентів на соціальну відповідальність перед місцевими громадами, залучення до захисту навколишнього середовища та збереження культурної спадщини. (Захарченко, 2022, с. 48)

Інтеграція теорії і практики

Дуальна система навчання, що поєднує теоретичне навчання в закладах освіти і практичну діяльність на робочому місці, є однією з ключових тенденцій в підготовці фахівців для туризму. Такий підхід дозволяє студентам здобути реальний досвід, що допомагає краще зрозуміти особливості професійної діяльності, підвищує їхні шанси на успішне працевлаштування після закінчення навчання.

Стажування та практична підготовка сприяють адаптації студентів до робочого середовища та формуванню професійних навичок, необхідних для ефективної взаємодії з клієнтами та партнерами.

Актуальність для української системи освіти

Для української освіти в сфері туризму важливо враховувати зазначені тенденції, аби підготувати фахівців, здатних відповідати вимогам сучасного ринку праці та забезпечувати конкурентоспроможність країни у світовій туристичній індустрії. Інтеграція компетентнісного підходу, цифрових технологій, розвиток інтеркультурної компетентності та впровадження програм відповідального туризму сприятимуть формуванню комплексної підготовки для фахівців, які будуть готові до роботи як на внутрішньому, так і на міжнародному рівнях. (Гусарова, 2022, с. 30)

Такі тенденції є важливим орієнтиром для реформування освітніх програм у туристичній сфері в Україні.

1.3 Освітні моделі, підходи та перспективи підготовки фахівців для туристичної галузі: світовий досвід та українські реалії

Освітні моделі та підходи до професійної підготовки фахівців у сфері туризму в різних країнах мають власні особливості, але базуються на принципах, які спрямовані на розвиток практичних навичок, міжкультурної компетентності, та здатності адаптуватися до змін на ринку праці. Цей підрозділ присвячений аналізу основних підходів і моделей, що використовуються у світовій практиці підготовки фахівців для туристичної галузі, а також порівнянню їх із можливостями застосування в українській освітній системі. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 316)

Модель компетентнісного підходу

Компетентнісний підхід є однією з провідних освітніх моделей, яка набула поширення у підготовці фахівців для туристичної галузі у світових навчальних

зкладах. Цей підхід орієнтований на формування у студентів не лише теоретичних знань, але й практичних вмінь, що відповідають вимогам ринку. В рамках цієї моделі навчання спрямоване на розвиток ключових компетенцій, таких як:

комунікативні навички;

вміння вирішувати проблеми в умовах обслуговування клієнтів;

здатність до самостійного навчання і саморозвитку;

управлінські навички та навички роботи з клієнтами;

міжкультурна компетентність.

Компетентнісний підхід широко застосовується у країнах Європейського Союзу та США. Вищі навчальні заклади включають до навчальних програм дисципліни, що допомагають студентам розвинути здатність застосовувати знання на практиці, працювати в команді та адаптуватися до вимог роботодавців. Студенти виконують завдання, моделюють реальні робочі ситуації та проходять стажування, які дозволяють їм здобути практичний досвід і розвивати гнучкість у вирішенні завдань. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 312)

Дуальна система навчання

Дуальна система навчання є однією з найефективніших моделей підготовки фахівців для сфери туризму, оскільки вона передбачає інтеграцію теорії та практики. Ця модель активно використовується у Німеччині, Австрії та Швейцарії, де навчання у закладі освіти поєднується з оплачуваним стажуванням на підприємстві. Завдяки цьому студенти отримують практичні навички безпосередньо на робочому місці, що підвищує їхні шанси на працевлаштування та сприяє швидкій адаптації до професійної діяльності. (Brodie & Lee, 2020, p. 456)

Переваги дуальної системи навчання полягають у тому, що студенти мають змогу застосовувати свої знання в реальних умовах, взаємодіяти з колегами, клієнтами та розвивати управлінські й організаційні навички. Такий підхід дозволяє роботодавцям отримувати кваліфікованих працівників, які вже знайомі з

особливостями робочого процесу, і зменшує витрати на їхню адаптацію. (Коваленко, 2021, с. 56)

Для України дуальна модель може стати перспективним рішенням для підготовки туристичних фахівців, оскільки забезпечує вивчення практичних аспектів професії в реальних умовах і знижує розрив між теоретичним навчанням та потребами роботодавців.

Міжнародний підхід до навчання та міжкультурний обмін

У світовій практиці велика увага приділяється міжнародному навчанню та міжкультурному обміну, особливо в таких країнах, як Японія, США, Велика Британія та Австралія. Багато навчальних закладів організовують програми обміну, стажування за кордоном і вивчення культурологічних дисциплін, що дозволяє студентам не лише здобувати професійні знання, але й розвивати міжкультурну компетентність, яка є важливою для успішної діяльності в туристичній галузі.

Міжнародні програми обміну є особливо корисними для студентів, оскільки вони дають змогу ознайомитися з різними моделями обслуговування, стандартами якості в інших країнах та особливостями міжкультурної комунікації. Такі програми не лише сприяють розширенню світогляду студентів, але й підвищують їхню конкурентоспроможність на глобальному ринку праці. (Долгопятова, 2021, с. 34)

Інноваційні освітні технології та дистанційне навчання

Із розвитком технологій та цифрових інструментів навчання стає більш доступним та гнучким. У багатьох провідних університетах світу, таких як університети Великобританії, США, Японії, активно використовуються дистанційні освітні платформи, такі як Moodle, Coursera, Zoom, для надання студентам можливості здобувати знання онлайн. Це дозволяє студентам навчатися в зручний для них час і поєднувати навчання з роботою.

Крім того, інноваційні технології, такі як віртуальна і доповнена реальність, використовуються для моделювання туристичних об'єктів, організації віртуальних екскурсій та створення практичних ситуацій для навчання. Такий підхід особливо

цінний у підготовці гідів та екскурсоводів, а також у навчанні менеджерів туристичних компаній. (Aoki & Sato, 2022, p. 343)

Проектне навчання та проблемно-орієнтоване навчання

Проектне та проблемно-орієнтоване навчання є важливими складовими підготовки фахівців, оскільки дозволяють студентам працювати над реальними проектами, що відображають актуальні потреби індустрії. Студенти розробляють та реалізують туристичні продукти, що включає маркетинговий аналіз, планування, організацію й оцінку результатів.

Проектне навчання дозволяє розвивати креативне мислення, здатність до критичного аналізу та практичне застосування знань у реальних умовах. Наприклад, студентам може бути поставлено завдання розробити концепцію сталого туристичного продукту для певного регіону, що враховуватиме екологічні, економічні та культурні аспекти. (Назаренко, 2021, с. 94)

Значення адаптації освітніх моделей для України

Адаптація міжнародних освітніх моделей та підходів до підготовки фахівців для туристичної сфери є важливою для розвитку української системи освіти. Зокрема:

впровадження компетентнісного підходу допоможе підвищити якість підготовки фахівців, що відповідає міжнародним стандартам;

дуальна система може бути ефективною для зміцнення зв'язку між освітніми закладами та туристичним бізнесом;

міжнародні програми обміну сприятимуть розвитку міжкультурної компетентності у студентів, що є важливим у сучасному глобалізованому світі.

Ці освітні підходи дозволяють формувати професіоналів, здатних ефективно працювати в умовах сучасного туристичного ринку, сприяти підвищенню конкурентоспроможності українських туристичних послуг на світовій арені та розвитку туристичної індустрії в Україні.

Туристична галузь в Україні має значний потенціал для розвитку, враховуючи її природні, культурні та історичні ресурси. Проте, для того щоб країна стала конкурентоспроможною на міжнародному ринку, необхідно забезпечити належний рівень підготовки фахівців, які будуть здатні ефективно задовольняти потреби туристів, відповідати сучасним стандартам обслуговування та інтегруватися у глобальний туристичний простір. У цьому підрозділі розглянуто основні проблеми та виклики, з якими стикається система підготовки фахівців для туристичної галузі в Україні, а також перспективи її розвитку. (Дейнека, 2021, с. 12)

Основні проблеми професійної підготовки фахівців для туристичної галузі в Україні

Відсутність узгоджених освітніх стандартів та програм

В Україні існує розмаїття програм і стандартів підготовки у сфері туризму, однак вони часто не узгоджені між собою та не завжди відповідають міжнародним вимогам. Це створює труднощі для випускників у питаннях працевлаштування як на внутрішньому, так і на міжнародному ринках. Відсутність єдиного освітнього стандарту також ускладнює акредитацію українських дипломів за кордоном, що обмежує можливості міжнародного співробітництва та участі у програмах обміну.

Низька адаптованість навчальних програм до сучасних потреб ринку

У багатьох навчальних закладах навчальні програми не враховують сучасні тенденції та потреби ринку праці. Наприклад, мало уваги приділяється міжкультурній компетентності, оволодінню цифровими навичками та знанням сучасних технологій.

Це призводить до того, що випускники не завжди готові до роботи в сучасному туристичному бізнесі, який стрімко розвивається у напрямку цифровізації, індивідуалізації підходу до клієнтів та екологічної стійкості.

Недостатня кількість практичного навчання та стажувань

Відсутність широкого доступу до практичних програм та стажувань є суттєвою проблемою для українських студентів. У багатьох навчальних закладах

практика обмежується лише теоретичним викладом або короткостроковими стажуваннями, що не дозволяють студентам повною мірою оволодіти навичками, необхідними для роботи в туристичному секторі. Це значно ускладнює їхнє працевлаштування, адже роботодавці надають перевагу кандидатам із досвідом. (Науменко & Сидоренко, 2022, с. 66)

Відсутність розвитку міжкультурної компетентності

Туристична сфера є однією з найкультурно багатших, але багато навчальних програм не приділяють належної уваги підготовці фахівців для роботи з клієнтами різних національностей і культур. Брак міжкультурної підготовки знижує здатність фахівців відповідати на запити клієнтів з різних країн та надавати їм високоякісні послуги. Це ускладнює позицію України на міжнародному туристичному ринку, де конкурентоспроможність залежить від рівня обслуговування та глибокого розуміння потреб туристів.

Недофінансування та брак матеріально-технічної бази

Багато закладів освіти у туристичній сфері не мають достатнього фінансування для розвитку сучасної матеріально-технічної бази, що включає обладнання, технологічні платформи, симулятори тощо. Недофінансування також обмежує можливості для впровадження новітніх освітніх методів, таких як віртуальні екскурсії, моделювання ситуацій на робочому місці та онлайн-стажування.

Перспективи розвитку підготовки фахівців для туристичної галузі в Україні

Реформування освітніх стандартів та узгодження їх із міжнародними вимогами

Для забезпечення високого рівня підготовки необхідно переглянути освітні стандарти, враховуючи міжнародні вимоги та тенденції. Узгодження українських освітніх програм із європейськими стандартами полегшить процес працевлаштування випускників за кордоном, розширить можливості міжнародного співробітництва та інтеграції у глобальний туристичний ринок.

Інтеграція сучасних технологій та цифрових інструментів у навчальний процес

Одним із пріоритетів є впровадження цифрових технологій у процес підготовки, включаючи навчання роботі з системами бронювання, аналізом ринку, інструментами маркетингу та соціальних мереж. Використання симуляторів, платформ для віртуального навчання та сучасних інформаційних систем дозволить підготувати студентів до реальних умов роботи у цифровому середовищі. (Король, 2021, с. 27)

Розвиток співпраці між закладами освіти та туристичними компаніями

Для підвищення рівня практичної підготовки студентів необхідно розширити співпрацю з туристичними підприємствами, готелями, ресторанами та іншими учасниками ринку. Це дозволить створити програму стажувань та дуального навчання, що забезпечить студентів реальним досвідом роботи. Залучення бізнесу до навчання дозволить оновлювати освітні програми відповідно до потреб ринку.

Міжнародні програми обміну та розвиток міжкультурної компетентності

Участь у міжнародних програмах обміну, зокрема Erasmus+ та інших, дозволить студентам здобути міжкультурний досвід та підвищити свою конкурентоспроможність. Це також сприятиме інтеграції українських закладів освіти до міжнародної освітньої спільноти та сприятиме взаємному обміну досвідом. Запровадження дисциплін з культурології та комунікації допоможе студентам краще розуміти потреби іноземних туристів.

Залучення інвестицій для розвитку матеріально-технічної бази

Розвиток сучасної матеріально-технічної бази є ключовою умовою для підвищення якості підготовки фахівців. Для цього необхідно залучити державні та приватні інвестиції, гранти та міжнародну допомогу. Модернізація обладнання, впровадження навчальних лабораторій та симуляційних центрів допоможе студентам здобувати практичні навички в умовах, максимально наближених до реальних.

Якість підготовки фахівців значною мірою залежить від кваліфікації викладачів. Проведення програм підвищення кваліфікації, участь у тренінгах та

обмін досвідом із закордонними колегами сприятиме професійному зростанню педагогів. Це дозволить впроваджувати інноваційні підходи у навчання та підвищить загальний рівень освітніх послуг.

Незважаючи на численні проблеми, професійна підготовка фахівців для туристичної галузі в Україні має значний потенціал для розвитку. Врахування сучасних світових тенденцій, реформування освітніх стандартів, запровадження інноваційних підходів та залучення інвестицій у матеріально-технічну базу сприятимуть створенню сучасної системи підготовки туристичних фахівців. Такий підхід дозволить Україні підвищити якість надання туристичних послуг, сприятиме економічному розвитку країни та підвищить її привабливість для іноземних туристів. (Дейнека, 2021, с. 13)

Розгляд сучасних світових тенденцій у підготовці туристичних фахівців виявив зростаюче значення компетентнісного підходу, впровадження цифрових технологій, інтернаціоналізації навчання та розвитку міжкультурної компетентності. Дуальна система навчання, проєктне та проблемно-орієнтоване навчання, що інтегрують практичний досвід у навчальний процес, знижують розрив між освітніми програмами і потребами роботодавців.

Аналіз освітніх моделей, що використовуються у світовій практиці, підтвердив, що запровадження міжнародних стандартів, співпраця з роботодавцями, програми обміну та впровадження сучасних освітніх технологій позитивно впливають на рівень підготовки фахівців для туристичної сфери. У контексті України, такі підходи є перспективними для вирішення наявних проблем, таких як низька адаптація навчальних програм до вимог ринку, брак практичної підготовки та слабе фінансування навчальних закладів.

Таким чином, у першому розділі було визначено, що ефективна професійна підготовка фахівців для туристичної галузі вимагає системних змін та адаптації світових освітніх підходів до національних умов. Це сприятиме створенню конкурентоспроможних кадрів, які зможуть відповідати на запити сучасного туристичного ринку, сприяти розвитку індустрії туризму в Україні та підвищенню її привабливості для міжнародних туристів.

Розділ 2. Особливості професійної підготовки фахівців туристичної галузі в Японії

2.1 Система професійної освіти в Японії: загальні характеристики та структура підготовки

Система освіти в Японії вважається однією з найсучасніших у світі завдяки її орієнтації на високі стандарти якості, практичність і значну увагу до інновацій. Професійна підготовка в туристичній галузі є важливим елементом освітньої системи Японії, оскільки туризм відіграє суттєву роль у національній економіці. У цьому підрозділі розглянуто основні характеристики системи професійної освіти Японії та особливості підготовки фахівців у сфері туризму. (Haruo & Yamashita, 2019, p. 47)

Загальні характеристики освітньої системи Японії

Японська освітня система побудована на фундаментальних принципах якості, дисципліни та орієнтації на результат. Професійна підготовка в Японії розглядається як невід'ємна частина економічного зростання і покращення добробуту суспільства. Японія, як країна з високим рівнем економічного розвитку, використовує систему професійної освіти для забезпечення ринку праці кваліфікованими кадрами, які мають не лише теоретичні знання, а й практичні навички, необхідні для забезпечення високих стандартів у роботі з клієнтами.

Освітня система Японії включає:

- Загальноосвітні заклади (школи, старші школи), де закладаються основи знань.
- Вищі навчальні заклади (університети та коледжі), що забезпечують академічну освіту.
- Професійно-технічні училища та спеціалізовані школи (сенмон гакко), що здійснюють професійну підготовку для конкретних галузей, включаючи туризм.

Значну роль у підготовці туристичних фахівців відіграють саме спеціалізовані школи, які надають практично орієнтовану освіту та співпрацюють із представниками туристичної індустрії. (Ivanova & Wang, 2021, p. 356)

Підготовка фахівців для туристичної сфери у спеціалізованих навчальних закладах

У системі професійної освіти Японії підготовка фахівців для туристичної галузі здійснюється в таких типах навчальних закладів:

Спеціалізовані професійні школи (сенмон гакко) – ці заклади забезпечують спеціалізоване навчання з акцентом на практичні навички та реальні потреби ринку праці. Випускники сенмон гакко отримують сертифікати або дипломи, що дозволяє їм працювати в туристичних агентствах, готелях, ресторанах та інших установах сфери послуг. (Kim & Han, 2020, p. 256)

Університети та коледжі, де є спеціальні програми з туризму – вони забезпечують більш глибоку теоретичну підготовку та часто співпрацюють з індустрією для надання студентам можливості стажування.

Курси в цих закладах орієнтовані на широке коло дисциплін, таких як менеджмент у туризмі, організація подорожей, маркетинг туристичних послуг, основи гостинності, міжнародні стандарти обслуговування, мовна підготовка та культурологія.

Структура та особливості навчальних програм у сфері туризму
Освітні програми у сфері туризму в Японії зазвичай складаються з кількох рівнів підготовки, що охоплюють як базові, так і спеціалізовані дисципліни. Основними особливостями цих програм є:

Модульний підхід – навчальні програми складаються з окремих модулів, що дає студентам змогу поетапно оволодівати знаннями та навичками. Це також дозволяє адаптувати навчання до індивідуальних потреб студентів, які можуть вибирати спеціалізацію, найбільш актуальну для їхніх професійних інтересів.

Поєднання теорії та практики – навчання містить не лише теоретичні дисципліни, але й широкий спектр практичних занять, тренінгів і рольових ігор. Студенти активно залучені до моделювання ситуацій, які вони можуть зустріти на роботі.

Навчання через стажування – практична підготовка має велике значення в японській системі професійної освіти. Більшість програм включають обов'язкові

стажування в туристичних компаніях, готелях або ресторанах, де студенти можуть застосувати свої знання на практиці. (Kimura & Nakajima, 2022, p. 405)

Такі підходи дозволяють студентам краще підготуватися до реальних умов роботи та забезпечують їм конкурентні переваги на ринку праці.

Особливості дисциплін у навчальних програмах

Освітні програми з туризму в Японії включають ряд спеціалізованих дисциплін, які відповідають вимогам туристичної індустрії. Основні дисципліни включають:

Культурологія та міжкультурна комунікація – особлива увага приділяється вивченню культурних особливостей інших країн, етикету та міжнародного етикету обслуговування. Це допомагає студентам підготуватися до роботи з туристами різних національностей.

Менеджмент і маркетинг у сфері туризму – студентів навчають організовувати туристичні послуги, розробляти маркетингові стратегії, оцінювати ринок і планувати туристичний бізнес.

Інформаційні технології в туризмі – програми включають навчання сучасним цифровим платформам, системам бронювання, базам даних клієнтів, що дає можливість фахівцям працювати з різними інформаційними ресурсами.

Екологічний туризм і стале використання ресурсів – дисципліни, пов'язані з екологічною стійкістю, особливо важливі для туристичної індустрії Японії, де приділяється увага відповідальному ставленню до природи.

Інтеграція навчання з практичною діяльністю

Професійна освіта в Японії орієнтована на забезпечення студентів реальним досвідом через безпосередню участь у виробничих процесах. Освітні заклади активно співпрацюють з представниками туристичної галузі, що дає змогу студентам отримувати досвід у готелях, ресторанах, туристичних агентствах та інших установах сфери послуг. (Kimura & Nakajima, 2022, p. 404)

Такий підхід має ряд переваг:

Адаптація до ринку праці – студенти можуть краще зрозуміти вимоги та особливості туристичної галузі, що дозволяє їм бути готовими до професійної діяльності.

Підвищення рівня працевлаштування – більшість випускників уже мають практичні навички, які відповідають потребам роботодавців, що сприяє їхньому швидкому працевлаштуванню.

Таким чином, система професійної освіти в Японії, особливо в сфері туризму, характеризується високим рівнем практичної підготовки, інтеграцією навчання з реальною виробничою діяльністю, а також багатим вибором спеціалізованих дисциплін, орієнтованих на міжнародні стандарти обслуговування. Це робить японський підхід до підготовки фахівців у галузі туризму цінним досвідом для запозичення, зокрема для України, яка прагне підвищити рівень професійної підготовки туристичних кадрів та інтегрувати їх у глобальний туристичний ринок.

2.2 Методичні підходи до навчання та значення дуальної освіти і стажувань у підготовці фахівців для туристичної галузі Японії

У Японії професійна підготовка в туристичній сфері базується на різноманітних методичних підходах, які дозволяють створити висококваліфікованих, клієнтоорієнтованих і адаптованих до сучасних умов фахівців. Основними складовими навчального процесу є компетентнісний підхід, інтеграція теорії та практики, міжкультурна підготовка, а також розвиток навичок обслуговування високих стандартів, що характерно для туристичної галузі Японії. Цей підрозділ детально розглядає кожен з цих методичних підходів.

Компетентнісний підхід

Компетентнісний підхід є базовим у професійній освіті Японії, зокрема у підготовці фахівців для туристичної галузі. Він передбачає формування у студентів цілісного комплексу знань, навичок і особистісних якостей, які забезпечують їхню готовність до професійної діяльності. У японських освітніх закладах

компетентнісний підхід реалізується через розробку програм, що охоплюють як фахові, так і комунікативні, управлінські та міжкультурні компетенції.

До ключових компетенцій, які розвивають у студентів японських навчальних закладів у сфері туризму, належать:

Комунікативні навички – студенти навчаються ефективно спілкуватися з клієнтами, розуміти їхні потреби, залагоджувати конфліктні ситуації, забезпечуючи високий рівень обслуговування.

Міжкультурна компетентність – оскільки туристи приїжджають з усього світу, студенти вивчають культурні особливості різних країн і методи побудови взаємодії з клієнтами різних національностей.

Управлінські навички – студенти розвивають навички організації робочого процесу, управління персоналом і ресурсами, а також опановують основи бізнес-процесів, необхідних для роботи в туристичному бізнесі. (Brodie & Lee, 2020, p. 454)

Компетентнісний підхід допомагає забезпечити підготовку випускників, які є адаптивними до змін на ринку праці та здатними до постійного самовдосконалення.

Інтеграція теоретичного і практичного навчання

Японська система освіти надає великого значення інтеграції теорії та практики. У сфері туризму це реалізується через поєднання лекційних і практичних занять, де студенти отримують можливість не лише засвоювати теоретичні знання, а й застосовувати їх у різноманітних практичних завданнях. Інтеграція теорії та практики є основою підготовки, оскільки дозволяє студентам побачити зв'язок між навчальними матеріалами та їхнім практичним застосуванням.

Практичні заняття включають:

Моделювання ситуацій – студенти розігрують реальні ситуації, що можуть виникнути під час взаємодії з клієнтами, опановують навички розв'язання конфліктів, задоволення потреб клієнтів, роботу з критичними ситуаціями.

Рольові ігри – завдяки ігровим методам студенти освоюють різні ролі в туристичному бізнесі: від консультанта до менеджера, що допомагає краще зрозуміти роботу кожного співробітника і виробити цілісне розуміння структури туристичних послуг.

Симуляційні навчання – за допомогою сучасних технологій створюються віртуальні тренажери, які дозволяють студентам моделювати туристичні процеси (наприклад, бронювання, організацію екскурсій) у цифровому середовищі. (Aoki & Sato, 2022, p. 343)

Проектне навчання та проблемно-орієнтоване навчання

Проектне навчання та проблемно-орієнтоване навчання є одними з найефективніших методичних підходів у підготовці фахівців, оскільки дозволяють студентам зосередитися на вирішенні конкретних завдань і проблем, з якими вони можуть зіткнутися на реальному робочому місці. У Японії проектне навчання має велике значення, оскільки розвиває у студентів креативне мислення, здатність до самостійного пошуку інформації та прийняття рішень.

Основні елементи проектного і проблемно-орієнтованого навчання в японських туристичних навчальних закладах:

Розробка туристичних продуктів – студенти отримують завдання розробити концепцію туристичного продукту (наприклад, тур по місту, тематичний маршрут), провести маркетинговий аналіз і визначити, як цей продукт можна впровадити на ринок.

Робота в команді – проектне навчання часто передбачає роботу в малих групах, де студенти виконують завдання спільно, вчаться розподіляти обов'язки та взаємодіяти один з одним.

Проблемно-орієнтовані завдання – студентам надаються конкретні проблеми, які вони мають вирішити. Наприклад, розробка стратегії для підвищення привабливості туристичного об'єкта або поліпшення якості обслуговування в готелі.

Міжкультурна підготовка

У Японії підготовка фахівців для туристичної галузі неможлива без навчання міжкультурної компетентності. Зважаючи на великий потік туристів з усього світу, студентів навчають розуміти та поважати культурні особливості різних народів, адаптувати стилі обслуговування залежно від національних особливостей клієнтів.

Для цього в навчальних закладах впроваджують курси з культурології, етикету, міжнародної комунікації, де розглядаються:

Особливості культурних відмінностей – студенти дізнаються про ключові особливості поведінки, традицій, етикету різних народів. (Kim & Han, 2020, p. 255)

Підхід до роботи з клієнтами різних національностей – вивчаються очікування туристів різних культур щодо обслуговування.

Психологія обслуговування – студентів навчають розуміти психологію клієнтів, налаштовуватися на їхній емоційний стан та культурні уподобання.

Це сприяє формуванню навичок адаптивності та емпатії, що є ключовими для професійної діяльності у сфері туризму.

Забезпечення високих стандартів обслуговування

Високий рівень обслуговування є одним із важливих стандартів у японській системі підготовки фахівців для туризму. Японія відома своєю увагою до якості сервісу та деталізації обслуговування, тому студенти вчать не тільки виконувати свої професійні обов'язки, але й робити це на високому рівні, демонструючи увагу до кожного клієнта.

Методи навчання високих стандартів обслуговування:

Тренінги з етикету обслуговування – студенти вивчають норми етикету, правила поведінки, особливості мови тіла та манери, що прийнятні в японській культурі обслуговування.

Вивчення стандартів гостинності – студенти засвоюють правила обслуговування та гостинності, які використовуються в готелях, ресторанах, туристичних агентствах Японії.

Оцінювання якості обслуговування – студенти навчаються оцінювати якість обслуговування, отримують знання про зворотний зв'язок від клієнтів і способи вдосконалення своїх послуг.

Методичні підходи, які використовуються у підготовці фахівців у туристичній галузі Японії, забезпечують високий рівень підготовки майбутніх спеціалістів. Поєднання компетентнісного підходу, інтеграції теорії та практики, рольових ігор, симуляцій і кейс-методу формує всебічно підготовлених фахівців, здатних швидко адаптуватися до вимог ринку. Завдяки цьому випускники не лише володіють теоретичними знаннями, але й готові до ефективної роботи з клієнтами в умовах сучасного туристичного бізнесу. Такий комплексний підхід може стати прикладом для вдосконалення системи підготовки туристичних фахівців в Україні, що сприятиме підвищенню рівня обслуговування та розвитку туристичної індустрії країни. (Гусарова, 2022, с. 32)

Дуальна система освіти, що передбачає поєднання теоретичного навчання з обов'язковою практичною підготовкою на робочих місцях, є важливою складовою підготовки фахівців у туристичній галузі Японії. Така система дозволяє студентам одночасно здобувати знання в навчальному закладі та отримувати реальний досвід, працюючи в туристичних компаніях, готелях, ресторанах, аеропортах, музеях тощо. У цьому підрозділі розглянемо, як в Японії впроваджено дуальну систему освіти у підготовку туристичних фахівців, її структуру, переваги та вплив на працевлаштування випускників. (Kimura & Nakajima, 2022, р. 403)

Основи та структура дуальної системи освіти в Японії

Дуальна система освіти в Японії побудована на тісній співпраці навчальних закладів з підприємствами туристичної галузі. Основою цієї системи є надання студентам можливості застосовувати свої знання в реальних умовах, що підвищує їхню готовність до роботи після завершення навчання.

Основні елементи дуальної системи:

Розподіл часу між теорією та практикою – навчальний процес зазвичай поділяється таким чином, що 60-70% часу студенти проводять у навчальному закладі, де вивчають теоретичні дисципліни, а решту часу (30-40%) – на стажуванні. Стажування проводяться на різних етапах навчання, що дозволяє студентам поступово підвищувати рівень своїх практичних навичок.

Ротація між різними секторами – студенти мають можливість працювати в різних підрозділах або установах туристичної галузі, таких як готелі, ресторани, туристичні агентства, транспортні компанії, що допомагає їм отримати різносторонній досвід і обрати сферу, яка найбільше відповідає їхнім інтересам та професійним цілям.

Співпраця навчальних закладів із туристичним бізнесом

Японські навчальні заклади активно співпрацюють з представниками туристичної галузі, що дозволяє студентам отримувати практичний досвід на реальних робочих місцях. Така співпраця передбачає:

Заклучення угод між навчальними закладами та підприємствами – університети та коледжі укладають угоди з туристичними компаніями, готелями, музеями, транспортними організаціями для проведення стажувань.

Спільну розробку навчальних планів – освітні програми розробляються з урахуванням рекомендацій представників галузі, що забезпечує їхню актуальність і відповідність вимогам ринку праці. Підприємства висловлюють свої потреби, і навчальні заклади включають їх до своїх програм.

Надання зворотного зв'язку – роботодавці надають зворотний зв'язок щодо результатів стажування, що дозволяє навчальним закладам коригувати навчальні плани і більше уваги приділяти тим аспектам, у яких студенти виявляють труднощі. (Brodie & Lee, 2020, p. 453)

Переваги дуальної системи для студентів

Дуальна система освіти пропонує студентам низку переваг, що робить їх більш підготовленими до професійної діяльності:

Практичний досвід – завдяки стажуванню студенти отримують реальний досвід у сфері туризму, що дозволяє їм швидко адаптуватися до умов роботи після закінчення навчання.

Можливість побудови мережі контактів – під час стажування студенти мають змогу знайомитися з професіоналами галузі, що може бути корисним для їхнього подальшого працевлаштування.

Розвиток професійних навичок – студенти отримують змогу розвивати необхідні для роботи навички, зокрема комунікативні, міжкультурні, організаційні та управлінські компетенції.

Вплив дуальної системи на працевлаштування випускників

В Японії дуальна система освіти суттєво підвищує шанси випускників на успішне працевлаштування, оскільки більшість роботодавців надають перевагу фахівцям, які вже мають практичний досвід. Переваги дуальної системи освіти для працевлаштування включають:

Підвищення конкурентоспроможності випускників – роботодавці цінують випускників, які вже знайомі з процесами роботи, можуть швидко адаптуватися до нового середовища та не потребують тривалого навчання.

Можливість подальшого працевлаштування на місці стажування – багато студентів залишаються працювати в компаніях, де проходили стажування, оскільки вони вже знайомі з командою та специфікою роботи.

Розвиток адаптивності – випускники дуальної системи краще адаптуються до змін у галузі та готові працювати в умовах підвищеної конкуренції, що позитивно позначається на їхньому професійному зростанні. (Науменко & Сидоренко, 2022, с. 67)

Використання дуальної системи в підготовці фахівців для туризму

Дуальна система освіти сприяє всебічній підготовці студентів у сфері туризму, оскільки вони отримують знання та досвід, необхідні для роботи в різних секторах галузі. У рамках дуальної системи студенти можуть обирати напрямки, які найбільше відповідають їхнім інтересам, зокрема:

Менеджмент готелів і ресторанів – студенти працюють на різних посадах у готелях і ресторанах, де вчаться організовувати робочий процес, забезпечувати високий рівень обслуговування клієнтів і розуміти потреби різних категорій гостей.

Екскурсійний супровід та організація подорожей – студенти, які планують працювати гідами чи в туристичних агентствах, проходять стажування в установах, де навчаються організовувати тури, створювати туристичні маршрути та працювати з групами туристів.

Транспортні компанії та аеропорти – для студентів, зацікавлених у роботі в сфері транспорту, є можливості стажування в аеропортах та транспортних компаніях, де вони вивчають логістичні процеси та забезпечення комфорту клієнтів.

Система контролю та оцінювання результатів стажування

Дуальна система в Японії передбачає детальну систему контролю та оцінювання результатів стажування студентів. Навчальні заклади та підприємства співпрацюють, щоб забезпечити якісний зворотний зв'язок, який дозволяє визначити, наскільки студент опанував необхідні навички та готовий до самостійної роботи. (Kimura & Nakajima, 2022, p. 408)

Основні елементи системи контролю:

Регулярний моніторинг – наставники на підприємствах і куратори від навчальних закладів регулярно відстежують успішність студентів під час стажування, допомагаючи їм у подоланні труднощів.

Проміжне оцінювання – в кінці кожного етапу стажування проводиться проміжне оцінювання, де роботодавець і куратор оцінюють досягнення студента за певними критеріями.

Фінальне оцінювання – після завершення стажування студенти проходять фінальну оцінку, де визначаються рівень їхніх професійних навичок і готовність до роботи.

Дуальна система освіти є важливою складовою підготовки фахівців для туристичної галузі в Японії, оскільки дозволяє студентам поєднувати теоретичні знання з практичним досвідом, що значно підвищує їхню конкурентоспроможність на ринку праці. Завдяки стажуванню студенти краще розуміють специфіку роботи в туристичних організаціях, знайомляться з актуальними вимогами до обслуговування клієнтів і набувають навичок, необхідних для успішного працевлаштування. Цей досвід сприяє формуванню у студентів професійної впевненості та здатності швидко адаптуватися до реальних умов роботи, що є важливим для розвитку їхньої кар'єри та підвищення якості обслуговування у туристичній галузі.

2.3 Інноваційні технології, цифровізація та принципи екологічної стійкості й соціальної відповідальності у підготовці фахівців для туризму в Японії

Японія, як одна з найбільш технологічно розвинених країн, активно впроваджує інноваційні технології та цифрові інструменти в навчальний процес, особливо в галузі професійної підготовки фахівців для туризму. Використання цифрових технологій не лише підвищує якість освіти, а й дозволяє підготувати студентів до роботи в сучасних умовах, де велика частина туристичних послуг надається онлайн. У цьому підрозділі розглянемо, як цифровізація та інноваційні технології інтегровані в навчальні програми японських освітніх закладів, що готують фахівців для туристичної індустрії.

Використання цифрових платформ і навчальних онлайн-ресурсів

У процесі підготовки туристичних фахівців японські навчальні заклади активно використовують онлайн-платформи, які забезпечують доступ до навчальних матеріалів та інструментів для дистанційного навчання. Завдяки цьому

студенти мають можливість навчатися незалежно від місця перебування, отримуючи доступ до курсів і матеріалів у зручний час.

Основні цифрові платформи, що використовуються в Японії:

Moodle та інші LMS (системи управління навчанням) – ці платформи надають студентам доступ до лекцій, тестів, практичних завдань і відеоматеріалів. Використання LMS дозволяє викладачам контролювати успішність студентів та надавати зворотний зв'язок в режимі реального часу. (Ivanova & Wang, 2021, з. 356)

Zoom, Google Meet та інші інструменти для відеоконференцій – завдяки цим платформам студенти можуть брати участь у лекціях, вебінарах та майстер-класах відомих експертів туристичної галузі.

Онлайн-курси та вебінари – навчальні заклади співпрацюють з провідними компаніями та платформами, такими як Coursera, Udemy та японські спеціалізовані ресурси, для надання доступу до курсів з туризму, гостинності та управління. (Brodie & Lee, 2020, р. 452)

Завдяки цим платформам студенти можуть легко поєднувати теоретичне навчання з практичними завданнями, а також взаємодіяти з викладачами та іншими студентами в режимі реального часу.

Використання симуляцій та віртуальних тренажерів у навчанні

Одним із важливих аспектів цифровізації навчання в Японії є використання симуляцій та віртуальних тренажерів, які дозволяють студентам відчувати реальні умови роботи в туристичній сфері безпосередньо в навчальному закладі. Завдяки цьому студенти можуть моделювати ситуації, які виникають у роботі з туристами, без необхідності фізично перебувати на робочому місці.

Основні види симуляцій та їхнє використання:

Симуляційне навчання у готельному бізнесі – створюються віртуальні готельні платформи, де студенти можуть виконувати ролі рецепціоніста, менеджера або

обслуговуючого персоналу, щоб ознайомитися з основами управління готелем і стандартами обслуговування. (Aoki & Sato, 2022, p. 345)

Віртуальні екскурсії та тури – студенти отримують можливість створювати та проводити віртуальні екскурсії для туристів. Вони вчаться працювати з 3D-картами, мультимедійними інструментами, створювати інтерактивні презентації. Це особливо корисно для майбутніх гідів, які можуть ознайомлюватися з культурними та історичними пам'ятками навіть на відстані.

Тренажери для бронювання та обробки замовлень – студенти вивчають системи бронювання (таких як Amadeus, Sabre) і навчаються працювати з електронними заявками клієнтів, обробляти замовлення, проводити оплату. Це важлива частина підготовки, оскільки більшість послуг у туризмі надається онлайн.

Такі тренажери дозволяють студентам ознайомитися з усіма аспектами обслуговування клієнтів, навчитися ефективно управляти процесами та швидко реагувати на потреби клієнтів.

Інформаційні технології в аналізі даних та маркетингу

У сучасному туризмі важливе місце займає аналіз даних, що дозволяє компаніям краще розуміти потреби клієнтів, відстежувати ринкові тренди та створювати ефективні стратегії маркетингу. У рамках підготовки туристичних фахівців в Японії студенти вивчають основи роботи з аналітичними інструментами, що дозволяє їм ефективно застосовувати ці знання у своїй професійній діяльності.

Застосування ІТ у навчальних програмах для туризму включає:

Курси з аналізу даних та використання CRM-систем – студенти вивчають системи управління відносинами з клієнтами (CRM), що дозволяє їм відслідковувати взаємодію з клієнтами, збирати інформацію про їхні уподобання та створювати індивідуальні пропозиції.

Дослідження туристичних ринків за допомогою Big Data – навчальні заклади навчають студентів працювати з великими обсягами даних, аналізувати ринкові

тенденції, оцінювати ефективність рекламних кампаній та створювати маркетингові стратегії. (Wang & Chen, 2021, p. 1024)

Соціальні мережі та цифровий маркетинг – в рамках підготовки студенти вивчають основи цифрового маркетингу, зокрема роботу із соціальними мережами, контент-маркетинг, SEO-оптимізацію та інші цифрові інструменти для просування туристичних послуг.

Знання основ цифрового маркетингу дозволяє студентам краще розуміти потреби клієнтів і ефективно взаємодіяти з ними через сучасні канали комунікації.

Переваги цифровізації для студентів і освітнього процесу

Цифровізація навчального процесу має низку переваг як для студентів, так і для навчальних закладів:

Доступність та гнучкість навчання – студенти мають можливість навчатися з будь-якого місця, що особливо важливо в умовах пандемії або для студентів, які працюють паралельно з навчанням.

Розширення професійних можливостей – завдяки освоєнню цифрових навичок студенти стають більш конкурентоспроможними на ринку праці та готовими до роботи в умовах сучасного туристичного бізнесу, де важливу роль відіграють технології.

Підготовка до роботи в цифровому середовищі – цифрові інструменти дозволяють студентам опанувати професійні навички, необхідні для роботи з електронними системами бронювання, аналізом даних і обслуговуванням клієнтів онлайн.

Вплив цифрових технологій на якість обслуговування

У сучасному туристичному бізнесі якість обслуговування значною мірою залежить від ефективного використання цифрових технологій. У Японії особлива увага приділяється тому, щоб студенти, які навчаються на туристичних спеціальностях, мали змогу працювати з такими технологіями, як:

Чат-боти для комунікації з клієнтами – студенти вивчають основи роботи з чат-ботами, які дозволяють оперативно відповідати на запити клієнтів і вирішувати прості питання. (Wang & Chen, 2021, p. 1025)

Онлайн-системи для управління замовленнями – знання систем управління замовленнями дозволяє студентам надавати клієнтам якісні послуги без затримок, швидко обробляти бронювання та проводити транзакції.

Мобільні додатки для організації подорожей – студенти вивчають можливості мобільних додатків, що дозволяють туристам планувати подорожі, бронювати послуги та отримувати корисну інформацію.

Завдяки знанням цих технологій випускники готові надавати високоякісне обслуговування, враховуючи сучасні вимоги до оперативності, доступності та зручності для клієнтів. Вони здатні ефективно взаємодіяти з туристами через цифрові канали, швидко адаптуватися до нових умов і відповідати на запити в реальному часі.

У японській системі підготовки фахівців туристичної галузі екологічна стійкість і соціальна відповідальність є важливими аспектами освітніх програм. Японія, яка займає провідні позиції у впровадженні принципів сталого розвитку, активно розвиває ці підходи і в освіті для сфери туризму, що відображає загальні тенденції в напрямку сталого туризму. Цей підрозділ розглядає, як елементи екологічної стійкості та соціальної відповідальності інтегровані в навчальні програми, якими методами і практиками забезпечується їх засвоєння студентами. (Петрова, 2020, с. 40)

Впровадження принципів сталого туризму в навчальний процес

Сталий туризм — це концепція, яка орієнтована на мінімізацію негативного впливу туризму на навколишнє середовище, культуру та суспільство. Навчальні програми в Японії приділяють особливу увагу ознайомленню студентів із принципами сталого розвитку, спрямовуючи їх на забезпечення туризму, що поважає і захищає природні та культурні ресурси. (Назаренко, 2021, с. 93)

Основні принципи сталого туризму в навчанні:

Збереження природних ресурсів — студенти вивчають основи екологічної етики, засвоюючи правила збереження водних, земельних і біологічних ресурсів.

Енергоефективність і зниження відходів — програми включають інформацію про методи енергоефективності, навчання сортуванню і переробці відходів, що є важливими аспектами екологічно відповідального туризму.

Повага до культурної спадщини — навчальні програми розглядають методи збереження та підтримки місцевих культур, що знижує ризик їх руйнування під впливом туризму.

Ці аспекти є ключовими елементами у підготовці фахівців, що спрямовані на впровадження принципів відповідального туризму в практичну діяльність.

Екологічна освіта як складова навчальних програм

В освітніх програмах туристичного напрямку в Японії екологічна освіта є обов'язковим компонентом. Вона спрямована на формування у студентів усвідомленого ставлення до природи, здатності оцінювати та знижувати екологічний вплив туристичних послуг. Студенти вивчають такі дисципліни, як екологія, природоохоронна політика, основи екотуризму.

Елементи екологічної освіти в навчальних програмах:

Курси з екології та природоохоронного права — студенти вивчають основи екології та природоохоронного законодавства, що дозволяє їм розуміти правила та норми екологічної відповідальності.

Основи екотуризму — в рамках цього курсу студенти знайомляться з концепцією екотуризму, його принципами, методами впровадження та практичними прикладами. Вивчаються також особливості екологічних турів, які знижують вплив на природу.

Практичні заняття на природі — навчальні програми включають польові заняття, де студенти досліджують екосистеми та вивчають методи їх захисту, організацію сталих турів. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 314)

Підготовка до роботи у сфері екотуризму

Завдяки зростаючій популярності екотуризму, навчальні заклади в Японії готують спеціалістів, які здатні організовувати екологічно відповідальні тури, що сприяють збереженню природи та залученню громад до захисту навколишнього середовища. (Nagao & Yamashita, 2019, p. 47)

Ключові напрямки підготовки у сфері екотуризму:

Організація еко-турів — студенти вчаться планувати тури в природні зони, які мінімізують шкоду для природи, враховуючи обмеження на відвідування певних територій, правила поведінки та використання ресурсів.

Екологічне консультування та інформування туристів — студенти вивчають методи консультування клієнтів щодо екологічно відповідальної поведінки, інформування про правила поводження на природі.

Робота з місцевими громадами — навчальні програми вчать студентів співпрацювати з місцевими громадами для забезпечення економічної та культурної користі для регіону, підтримки традиційних занять місцевих жителів.

Соціальна відповідальність у туристичному бізнесі

Соціальна відповідальність є важливою складовою навчання у сфері туризму в Японії. Туристичні послуги часто мають значний вплив на місцеві громади, тому в навчальних програмах приділяється увага формуванню у студентів розуміння їхньої ролі у створенні соціально відповідального бізнесу. (Науменко & Сидоренко, 2022, с. 65)

Основні елементи соціальної відповідальності:

Економічна підтримка місцевих громад — студенти вчаться організовувати туристичні послуги, які залучають до роботи місцевих жителів, підтримують місцеву економіку та створюють можливості для місцевих підприємців.

Захист і збереження культурної спадщини — туристи часто стають частиною культурного життя регіонів, що створює ризики для культурної спадщини. У межах підготовки студенти вивчають методи мінімізації впливу туризму на традиції та культурну спадщину.

Ініціативи зі сталого розвитку — навчальні програми включають теми, що стосуються сталого розвитку та відповідального ставлення до ресурсів. Це може бути підтримка проєктів зі зниження вуглецевого сліду, організація заходів з озеленення, відновлення природних територій тощо.

Приклади навчальних проєктів із соціальної відповідальності та екологічної стійкості

Японські навчальні заклади використовують практико-орієнтоване навчання для підготовки студентів у сфері соціальної відповідальності та екологічної стійкості. Студенти беруть участь у різних проєктах, що дозволяють на практиці застосовувати здобуті знання.

Основні типи навчальних проєктів:

Організація екологічних заходів — студенти розробляють та реалізують екологічні проєкти, зокрема висадку дерев, прибирання територій, популяризацію екологічної свідомості серед місцевого населення та туристів. (Brodie & Lee, 2020, p. 455)

Соціальні проєкти з підтримки місцевих громад — навчальні програми часто включають проєкти, де студенти працюють з місцевими громадами, організовують екскурсії, ярмарки та культурні заходи, що сприяють економічному розвитку регіону та підтримують культурні традиції.

Дослідження сталого розвитку туристичних об'єктів — студенти здійснюють дослідження з метою оцінки рівня екологічної стійкості туристичних об'єктів, створюють рекомендації для їхнього сталого використання та розвитку.

Переваги екологічної та соціальної орієнтації у підготовці фахівців

Інтеграція екологічної та соціальної відповідальності у підготовку фахівців туристичної галузі в Японії має низку переваг, що дозволяють випускникам бути готовими до сучасних викликів:

Формування еко-свідомості — студенти розвивають усвідомлене ставлення до природи та довкілля, що допомагає їм у майбутній роботі знижувати негативний вплив туризму. (Петрова, 2020, с. 41)

Підвищення конкурентоспроможності — знання принципів екологічної та соціальної відповідальності є додатковою перевагою для випускників, оскільки сучасний туристичний ринок потребує фахівців, здатних забезпечити високі стандарти обслуговування та відповідати потребам свідомих клієнтів, які цінують сталість і відповідальність у туризмі.

Ефективне управління ризиками — здобуті знання дозволяють випускникам оцінювати потенційні ризики для навколишнього середовища та культурної спадщини, які можуть виникати внаслідок туристичної діяльності. Це сприяє запобіганню негативним впливам туризму та підвищує стійкість туристичних об'єктів.

Таким чином, інтеграція принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності у підготовку туристичних фахівців у Японії забезпечує їхню готовність до роботи в умовах сучасного ринку, що орієнтований на сталий розвиток. Завдяки цьому випускники не лише здатні надавати високоякісні послуги, а й сприяти довготривалому збереженню природних і культурних ресурсів. Такий підхід допомагає формувати покоління фахівців, які розуміють важливість відповідального ставлення до середовища і прагнуть розвивати туризм, що є вигідним для суспільства та не шкодить природі.

Розглянута структура системи підготовки фахівців дозволяє зробити висновок, що японські навчальні програми в туристичній сфері побудовані з урахуванням вимог ринку праці, орієнтовані на формування практичних навичок, міжкультурної компетентності та гнучкості. Компетентнісний підхід і проєктне навчання забезпечують студентам можливість отримати як теоретичні знання, так і навички, необхідні для роботи в реальних умовах. Інтеграція цифрових платформ, симуляцій та інформаційних технологій підвищує якість навчання та готує випускників до роботи в цифровому середовищі, що є надзвичайно важливим у сучасному туризмі.

Аналіз показав, що одним із важливих аспектів підготовки японських фахівців є увага до екологічної стійкості та соціальної відповідальності. Завдяки цьому студенти отримують не лише знання про організацію туризму, але й формують усвідомлене ставлення до збереження природних ресурсів і культурної спадщини, що відповідає принципам сталого розвитку. (Гусарова, 2022, с. 32)

Таким чином, японський досвід у підготовці фахівців туристичної сфери демонструє комплексний підхід, який інтегрує теоретичні знання, практичну підготовку, інноваційні технології та принципи відповідальності перед суспільством. Цей досвід може бути корисним для вдосконалення системи підготовки туристичних фахівців в Україні, адже адаптація кращих практик сприятиме підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної туристичної галузі на міжнародному рівні.

Розділ 3. Перспективи адаптації досвіду Японії з підготовки фахівців туристичної галузі до системи професійної освіти в Україні

3.1 Аналіз потреб та викликів у професійній підготовці туристичних фахівців в Україні

Аналіз стану професійної підготовки туристичних фахівців в Україні показує, що, попри великий потенціал туристичної галузі, система освіти стикається з низкою викликів. Зміни на ринку праці, глобалізація, цифровізація та нові вимоги клієнтів створюють потребу у вдосконаленні програм підготовки кадрів. У цьому підрозділі розглянемо основні потреби та виклики, які є актуальними для української туристичної сфери, а також оцінюємо, як адаптація японського досвіду може сприяти вирішенню цих проблем.

Поточний стан підготовки туристичних фахівців в Україні

Система підготовки туристичних кадрів в Україні включає університети, коледжі та професійно-технічні навчальні заклади, які готують фахівців для різних напрямів туристичної діяльності. Програми часто охоплюють теоретичні дисципліни, основи туристичного менеджменту, культурології та економіки. Проте багато освітніх програм мають недостатньо практичної підготовки, що є суттєвим недоліком, оскільки туристична галузь потребує фахівців із розвиненими навичками взаємодії з клієнтами та високими стандартами обслуговування.

Основні характеристики підготовки туристичних фахівців в Україні:

Теоретична спрямованість програм — велика частина навчання є теоретичною, а практичний досвід студентів часто обмежується короткими стажуваннями, що не завжди відповідають реальним умовам роботи.

Брак сучасних цифрових технологій у навчанні — більшість навчальних закладів недостатньо інтегрують цифрові технології та сучасні інформаційні системи у навчальний процес, що ускладнює підготовку випускників до роботи в умовах цифрової трансформації.

Недостатня увага до міжкультурної комунікації та клієнтоорієнтованості — туристична індустрія вимагає фахівців, здатних ефективно взаємодіяти з клієнтами з різних культур, проте такі навички розвиваються недостатньо. (Долгопятова, 2021, с. 35)

Слабка інтеграція екологічної та соціальної відповідальності — сталий туризм та відповідальне ставлення до місцевих ресурсів і культур є важливими світовими тенденціями, але в Україні ця тематика лише починає розвиватися.

Основні потреби у вдосконаленні програм підготовки туристичних фахівців

На основі аналізу сучасних тенденцій і вимог до туристичної індустрії визначено такі основні потреби у вдосконаленні освітніх програм в Україні:

Розширення практичної складової освіти

Практичні навички є критичними для успіху в туристичній галузі, адже працівники повинні вміти застосовувати теоретичні знання у взаємодії з клієнтами. Тому є потреба в розвитку програм дуальної освіти, стажувань та довготривалих практичних занять у партнерстві з туристичними компаніями. Співпраця між навчальними закладами і бізнесом дозволить студентам отримати досвід, який відповідає потребам ринку. (Король, 2021, с. 30)

Інтеграція цифрових технологій і інформаційних систем

Оскільки туризм все більше переходить у цифрове середовище (онлайн-бронювання, управління замовленнями, цифровий маркетинг), підготовка фахівців потребує знань у використанні спеціалізованих програм, CRM-систем, соціальних мереж та аналітичних інструментів. Це дозволить випускникам бути готовими до роботи у цифровій економіці, розуміти сучасні вимоги клієнтів і ефективно використовувати цифрові платформи.

Розвиток міжкультурної компетентності та комунікативних навичок

З огляду на міжнародний характер туристичної індустрії, в Україні є потреба в розвитку у студентів навичок міжкультурної комунікації, що сприятиме підготовці

фахівців, здатних взаємодіяти з туристами з різних країн. Навчальні програми повинні включати дисципліни з культурології, міжнародного етикету, а також практичні заняття з комунікативних навичок, що підвищить якість обслуговування туристів.

Залучення принципів сталого розвитку та соціальної відповідальності

Враховуючи світові тенденції до розвитку сталого туризму, українська система освіти має потребу у впровадженні принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності. Навчальні програми повинні включати курси з екологічної етики, екотуризму, взаємодії з місцевими громадами та збереження культурної спадщини. Це дозволить підготувати фахівців, які розумітимуть важливість відповідального туризму.

Виклики, які стоять перед українською системою підготовки фахівців

Попри виявлені потреби, в Україні є ряд викликів, які ускладнюють вдосконалення програм підготовки туристичних фахівців:

Обмежене фінансування — недофінансування навчальних закладів ускладнює впровадження сучасних технологій і створення матеріально-технічної бази для практичної підготовки.

Слабка інтеграція навчальних закладів з бізнесом — недостатня співпраця між університетами та представниками туристичної індустрії призводить до того, що випускники часто не мають достатнього практичного досвіду для роботи в реальних умовах.

Відсутність системних реформ в освіті — система освіти в Україні потребує реформ для створення єдиних стандартів підготовки, що відповідають міжнародним вимогам та потребам ринку праці.

Недостатня увага до інноваційних методик навчання — інноваційні підходи, такі як проєктне та проблемно-орієнтоване навчання, рольові ігри та симуляційні тренажери, не є широко розповсюдженими в українських освітніх програмах. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 317)

Перспективи адаптації японського досвіду для задоволення освітніх потреб

Японський досвід може стати корисним прикладом для України у вдосконаленні підготовки туристичних фахівців. Основними елементами, які можуть бути адаптовані для задоволення освітніх потреб України, є:

Впровадження дуальної системи освіти для посилення практичної підготовки, що дозволить студентам здобувати реальний досвід під час навчання;

Інтеграція сучасних цифрових технологій у навчальний процес, включаючи онлайн-платформи та спеціалізовані програми для роботи з клієнтами, маркетингом і бронюванням;

Розвиток міжкультурної компетентності через впровадження курсів з культурології та етикету обслуговування;

Інтеграція екологічної стійкості та соціальної відповідальності у навчальні програми для формування у студентів усвідомленого ставлення до збереження ресурсів і взаємодії з місцевими громадами.

Таким чином, українська система підготовки туристичних фахівців має потребу у вдосконаленні, що дозволить підвищити рівень якості освіти та конкурентоспроможність випускників. Використання досвіду Японії, яка впроваджує комплексний підхід до професійної підготовки, сприятиме розвитку освітніх програм, орієнтованих на потреби ринку, та формуванню фахівців, здатних успішно працювати як на внутрішньому, так і на міжнародному ринках. (Гусарова, 2022, с. 32)

3.2 Перспективи впровадження дуальної системи освіти та інтеграції цифрових технологій у навчальні програми

Впровадження дуальної системи освіти, що поєднує теоретичне навчання з обов'язковою практичною підготовкою на підприємствах, є перспективним напрямом для вдосконалення підготовки фахівців туристичної галузі в Україні. Дуальна система, успішно інтегрована в японську освітню систему, сприяє більшій адаптації студентів до реальних умов праці та підвищує рівень їхньої готовності до професійної діяльності. У цьому підрозділі розглянемо рекомендації щодо впровадження дуальної системи в Україні, а також потенційні можливості та виклики цього підходу. (Haruo & Yamashita, 2019, p. 46)

Принципи дуальної системи та їх адаптація до українських умов

Дуальна система освіти передбачає тісну співпрацю між навчальними закладами та підприємствами, яка забезпечує студентам можливість здобувати теоретичні знання та практичні навички одночасно. Такий підхід до навчання підвищує їхню конкурентоспроможність і спрощує процес працевлаштування. Впровадження дуальної системи в Україні може стати дієвим інструментом для вирішення проблеми нестачі практичної підготовки у студентів туристичних спеціальностей.

Основні принципи дуальної системи:

Розподіл часу між теоретичним та практичним навчанням – теоретичні знання, які студенти здобувають у навчальному закладі, доповнюються регулярними стажуваннями на підприємствах.

Тісна співпраця з роботодавцями – підприємства відіграють активну роль у розробці навчальних програм, що дозволяє враховувати актуальні вимоги ринку.

Поетапне нарощування практичних компетенцій – протягом навчання студенти поступово переходять від базових завдань до більш складних, що забезпечує безперервний розвиток їхніх професійних навичок.

Рекомендації щодо створення системи дуальної освіти в Україні

Розробка та укладання партнерських угод з туристичними компаніями

Для впровадження дуальної освіти в Україні необхідно укласти угоди про співпрацю між університетами та туристичними підприємствами, такими як готелі, ресторани, туристичні агентства. Така співпраця дозволить створити партнерську базу для стажувань студентів, а також дозволить роботодавцям висловлювати свої вимоги та побажання до рівня підготовки фахівців. (Kimura & Nakajima, 2022, p. 405)

Адаптація навчальних планів з урахуванням вимог роботодавців

Освітні заклади повинні регулярно переглядати та оновлювати навчальні плани, залучаючи до цього процесу представників туристичної індустрії. Така практика дозволить забезпечити відповідність знань і навичок, що здобувають студенти, реальним умовам роботи. Навчальні плани мають включати теоретичні та практичні дисципліни, що дозволяють студентам оволодівати необхідними компетенціями для успішного працевлаштування.

Розробка програм довготривалих стажувань та виробничої практики

Відповідно до принципів дуальної системи, студенти повинні мати можливість регулярно проходити стажування на підприємствах протягом усього періоду навчання. Стажування можуть бути організовані у вигляді блоків, де студенти працюють повний робочий день протягом певного періоду (наприклад, один або два місяці), що дозволить їм повною мірою поринути в робочий процес і освоїти практичні навички. (Kimura & Nakajima, 2022, p. 408)

Забезпечення наставництва на підприємствах

Для ефективного стажування важливо призначити наставників на підприємствах, які будуть допомагати студентам у процесі навчання, відповідати на їхні запитання та надавати практичні рекомендації. Наставники можуть бути досвідченими працівниками або менеджерами, які допоможуть студентам адаптуватися до умов роботи та розвинути професійні навички.

Оцінювання результатів практичного навчання

Для контролю ефективності дуальної системи навчання важливо регулярно оцінювати результати стажувань і виробничої практики. Роботодавці, наставники та викладачі можуть оцінювати прогрес студентів на основі їхньої професійної діяльності, здобутих навичок та адаптованості до умов роботи. Оцінювання має враховувати як професійні досягнення, так і особистісний розвиток студентів, їхню здатність працювати в команді, комунікативні навички та клієнтоорієнтованість. (Aoki & Ikeda, 2021, p. 318)

Переваги впровадження дуальної системи для студентів та навчальних закладів

Дуальна система освіти дає студентам низку переваг, які роблять їх більш підготовленими до роботи у сфері туризму. Основні переваги впровадження дуальної системи в Україні включають:

Підвищення конкурентоспроможності випускників – студенти, які мають практичний досвід, краще підготовлені до професійної діяльності, що підвищує їхні шанси на успішне працевлаштування.

Поглиблення знань та розвиток практичних навичок – поєднання теоретичного навчання з практичним дає можливість краще засвоювати матеріал, а також розвивати навички, які будуть корисними на робочому місці.

Адаптація до ринку праці – студенти, які проходять стажування на підприємствах, краще знайомі з вимогами роботодавців, розуміють особливості робочого процесу та краще адаптуються до ринкових умов.

Підвищення якості освіти – завдяки тісній співпраці з підприємствами навчальні заклади можуть оновлювати свої програми та адаптувати їх до потреб ринку, що забезпечує високу якість підготовки.

Можливі виклики та шляхи їх подолання

Впровадження дуальної системи освіти в Україні може стикнутися з певними викликами, які потребують ретельного планування та розв'язання. Основні виклики включають:

Недостатня кількість зацікавлених партнерів

Деякі підприємства можуть не мати зацікавленості або ресурсів для співпраці з навчальними закладами. Для залучення партнерів важливо показати їм переваги, які вони отримують завдяки цій співпраці, зокрема можливість залучати на роботу підготовлених фахівців та формувати їхні навички з урахуванням потреб компанії.

Недофінансування навчальних закладів

Запровадження дуальної системи вимагає фінансових ресурсів, зокрема для організації стажувань, забезпечення транспорту та координації програм. Рішенням може бути залучення додаткового фінансування через грантові програми, спонсорів або державну підтримку, що допоможе навчальним закладам розширити свою базу для практичної підготовки студентів. (Гусарова, 2022, с. 28)

Проблеми в організації практичного навчання

Координація стажувань і практичних занять вимагає чіткої організації, а також постійного моніторингу та зворотного зв'язку від наставників на підприємствах. Навчальні заклади можуть розробити спеціальні навчальні модулі, в яких детально описано завдання та очікувані результати стажувань, а також залучити координаторів, які будуть відповідати за організацію практичного навчання.

Відсутність підготовлених наставників

Ефективність дуальної системи значною мірою залежить від компетентності наставників, які навчають студентів під час стажувань. Для підвищення їхньої ефективності навчальні заклади разом з туристичними підприємствами можуть організувати спеціальні тренінги для наставників. На таких тренінгах наставники отримуватимуть знання про методики навчання, специфіку роботи з молоддю та особливості навчального процесу.

Систематизація контролю якості практичного навчання

Для того щоб стажування приносили максимальну користь, важливо розробити систему контролю якості практичного навчання. Ця система може включати регулярний зворотний зв'язок від наставників, студентів і роботодавців, що дозволить оперативно виявляти проблеми та вносити корективи в навчальний процес.

Запровадження дуальної системи освіти в підготовку туристичних фахівців в Україні сприятиме розвитку професійних навичок студентів, підвищенню якості їхньої підготовки та спрощенню переходу від навчання до роботи. Тісна співпраця навчальних закладів з туристичним бізнесом, регулярні стажування, оцінка результатів і професійне наставництво дозволять підготувати випускників, готових до сучасних викликів ринку праці. Таким чином, дуальна система може стати дієвим інструментом для вдосконалення української освіти у сфері туризму та підвищення конкурентоспроможності випускників.

Сучасний туристичний ринок потребує фахівців, які не тільки володіють основними професійними навичками, а й орієнтуються в цифрових технологіях, що забезпечують ефективну взаємодію з клієнтами та управління туристичними послугами. В Японії цифровізація навчання є важливим елементом підготовки фахівців у сфері туризму. Застосування онлайн-платформ, симуляцій, систем управління бронюваннями та інструментів для аналізу ринку дозволяє забезпечити якісну підготовку студентів до роботи в умовах цифрової економіки. У цьому підрозділі розглянемо рекомендації щодо інтеграції цифрових технологій у навчальні програми для туристичної галузі в Україні.

Необхідність цифровізації в підготовці туристичних фахівців в Україні

Туристична галузь у світі стрімко змінюється під впливом цифрових технологій, і Україна не є винятком. Застосування онлайн-бронювання, платформ для планування подорожей, цифрового маркетингу та CRM-систем дозволяє компаніям краще взаємодіяти з клієнтами та оперативно реагувати на їхні потреби.

Підготовка фахівців, здатних використовувати ці інструменти, допоможе Україні розвивати конкурентоспроможний туристичний ринок.

Основні напрями цифровізації навчального процесу

Використання навчальних платформ і систем управління навчанням (LMS) Навчальні платформи, такі як Moodle, Blackboard, Coursera, надають можливість інтерактивного навчання, де студенти можуть отримувати теоретичні знання, проходити тестування, виконувати практичні завдання та отримувати зворотний зв'язок від викладачів. Використання LMS-систем дозволяє структуровано організувати навчальний процес, зробити його більш зручним і доступним для студентів. (Ivanova & Wang, 2021, p. 356)

Впровадження симуляційних тренажерів для набуття практичних навичок Симуляційні технології дають студентам можливість відчувати реальні робочі ситуації без необхідності фізично перебувати на об'єкті. Віртуальні тренажери для роботи в готелях, туристичних агентствах, а також для екскурсійної діяльності допоможуть студентам відпрацьовувати навички обслуговування клієнтів, вирішення конфліктів, управління бронюваннями. Такі тренажери дають студентам можливість безпосередньо застосовувати знання на практиці.

Робота з системами управління замовленнями та CRM-системами У сучасних навчальних програмах для туристичної галузі важливо вивчати системи управління замовленнями (Property Management Systems, або PMS) та CRM-системи, такі як Salesforce, Amadeus, Opera. Використання таких систем дає можливість студентам навчитися обробляти бронювання, вести облік клієнтів, здійснювати управління лояльністю та підвищувати ефективність обслуговування. (Johnson & Adams, 2021, p. 310)

Аналіз даних і використання Big Data в туризмі Туристична галузь активно використовує дані для прогнозування попиту, аналізу поведінки клієнтів, оцінки ефективності рекламних кампаній. Навчальні програми мають включати курси з аналізу даних, де студенти вивчатимуть, як використовувати Big Data для прийняття стратегічних рішень, а також як прогнозувати туристичні потоки, розробляти

маркетингові кампанії та вдосконалювати якість обслуговування. (Wang & Chen, 2021, p. 1025)

Інтеграція курсів із цифрового маркетингу та соціальних медіа Зважаючи на роль соціальних медіа в туристичній індустрії, важливо включати в програми курси з цифрового маркетингу, зокрема з просування в соціальних мережах, SMM (Social Media Marketing), створення контенту, SEO-оптимізації та контент-менеджменту. Це дозволить майбутнім фахівцям ефективно просувати туристичні послуги, працювати з відгуками клієнтів та вдосконалювати імідж компанії. (Lück & Vogt, 2021, p. 1036)

Рекомендації щодо впровадження цифрових технологій у навчальні програми

Створення лабораторій з цифровими платформами та системами управління бронюванням Навчальні заклади можуть створити спеціальні лабораторії, де студенти зможуть працювати з платформами бронювання, CRM-системами та інструментами для аналізу даних. Це дасть змогу студентам освоїти навички роботи з реальними програмами, які використовуються в туристичному бізнесі, та готуватиме їх до роботи з цифровими інструментами вже під час навчання. (Smith & Johnson, 2022, p. 48)

Партнерство з технологічними компаніями та туристичними підприємствами Співпраця з технологічними компаніями, які спеціалізуються на розробці програм для туризму, а також з туристичними агентствами дозволить надавати студентам доступ до сучасних програмних продуктів і навчати роботі з ними. Навчальні заклади можуть укласти угоди з компаніями для проведення майстер-класів, онлайн-курсів і сертифікації студентів за програмами, що використовуються на ринку. (Kimura & Aoki, 2021, p. 203)

Розробка онлайн-курсів і вебінарів з цифрових технологій Онлайн-курси з цифрових технологій можуть бути доступними для студентів з різних регіонів, що зробить навчання більш гнучким і зручним. Такі курси можуть включати відеолекції, інтерактивні завдання та тести для оцінки знань. Онлайн-курси також

дозволять студентам вивчати нові технології у зручному форматі, що особливо актуально для студентів, які працюють паралельно з навчанням.

Використання симуляційних тренажерів та рольових ігор у навчанні Використання симуляцій та рольових ігор для підготовки фахівців у туризмі дозволить студентам моделювати реальні ситуації, з якими вони можуть зіткнутися на робочих місцях. Це може бути симуляція роботи рецепціоніста в готелі, рольова гра на тему бронювання подорожей чи віртуальна екскурсія, що дозволить студентам відпрацьовувати навички обслуговування, управління замовленнями, вирішення конфліктних ситуацій.

Впровадження цифрових технологій для самостійного навчання Студенти мають можливість використовувати додаткові цифрові інструменти для самостійного навчання, такі як онлайн-бібліотеки, освітні платформи (Coursera, Udemu) та мобільні додатки для вивчення мов. Це сприятиме формуванню навичок самоорганізації, постійного вдосконалення і підвищення кваліфікації, що є важливими для фахівців у туристичній сфері. (Ivanova & Wang, 2021, p. 78)

Переваги цифровізації для студентів та освітнього процесу

Інтеграція цифрових технологій у навчальні програми дає низку переваг як для студентів, так і для освітнього процесу загалом:

Підвищення рівня конкурентоспроможності випускників — завдяки цифровим навичкам випускники стають більш привабливими для роботодавців, які потребують спеціалістів, що можуть ефективно використовувати сучасні технології.

Адаптація до вимог ринку праці — студенти, які володіють навичками роботи з цифровими інструментами, швидше адаптуються до вимог сучасного ринку праці та ефективніше виконують свої професійні обов'язки.

Поглиблення теоретичних знань через практичні завдання — цифрові платформи та симуляційні тренажери дозволяють студентам одразу застосовувати знання на практиці, що сприяє кращому засвоєнню матеріалу.

Розвиток навичок дистанційної роботи — цифровізація дозволяє студентам освоювати навички дистанційної роботи, що є особливо актуальним у сучасному світі.

Інтеграція цифрових технологій у навчальні програми для туристичної галузі є важливим етапом розвитку освіти, що дозволяє випускникам бути готовими до викликів сучасного цифрового середовища. Використання онлайн-платформ, CRM-систем, симуляцій та аналізу даних забезпечує студентам необхідні навички для ефективної роботи у сфері туризму. Впровадження цих технологій сприятиме підвищенню якості навчального процесу, розвитку цифрової компетентності студентів і підготовці кваліфікованих фахівців для туристичної індустрії України.

3.3 Адаптація елементів екологічної стійкості, соціальної відповідальності та міжкультурної компетентності у стандартах обслуговування

У сучасній туристичній галузі міжкультурна компетентність та висока якість обслуговування є критично важливими для успішної професійної діяльності, особливо в умовах роботи з туристами різних національностей. Японський досвід підготовки туристичних фахівців передбачає значну увагу до формування цих якостей у студентів, що дозволяє їм працювати з клієнтами з урахуванням культурних особливостей та очікувань. У цьому підрозділі розглянемо рекомендації щодо адаптації цього досвіду для української системи освіти. (Nagao & Yamashita, 2019, p. 47)

Важливість міжкультурної компетентності у підготовці туристичних фахівців

З огляду на інтернаціональний характер туризму, українська система підготовки туристичних фахівців потребує посиленої уваги до формування у студентів навичок міжкультурної комунікації та обізнаності про різні культурні традиції. Міжкультурна компетентність дозволяє фахівцям ефективно працювати з клієнтами, розуміти їхні потреби, уникати культурних непорозумінь та забезпечувати позитивний досвід для туристів.

Основні компоненти міжкультурної компетентності включають:

Знання культурних особливостей різних національностей, які можуть впливати на очікування щодо обслуговування.

Толерантність і емпатія — здатність розуміти та поважати культурні відмінності, адаптуючи стиль обслуговування до різних клієнтів.

Ефективна комунікація з урахуванням мовних бар'єрів і специфічних вимог клієнтів.

Рекомендації для розвитку міжкультурної компетентності у студентів

Включення курсів із культурології та міжнародного етикету в навчальні програми Навчальні заклади можуть розширити програму підготовки за рахунок обов'язкових курсів з культурології, історії та етикету різних країн. Це допоможе студентам отримати глибші знання про культурні особливості різних народів, а також розвинути навички адаптації до різних комунікаційних стилів.

Запровадження тренінгів і рольових ігор для розвитку комунікативних навичок Рольові ігри, тренінги та моделювання ситуацій дозволяють студентам практикувати навички міжкультурного спілкування в умовах, наближених до реальних. Під час таких занять студенти можуть виконувати ролі клієнтів з різних культур і вчитися реагувати на різні запити, запобігаючи конфліктам. Це підвищить здатність студентів гнучко адаптувати свій підхід відповідно до культурних очікувань клієнтів. (Davids & Moore, 2021, p. 611)

Організація програм обміну та співпраці з іноземними навчальними закладами Програми обміну студентами, зокрема Erasmus+ або партнерські програми з японськими, європейськими чи американськими університетами, дозволять студентам здобувати міжкультурний досвід, практикувати іноземні мови та знайомитися з культурними традиціями інших країн. Це сприятиме формуванню розуміння культурного різноманіття і його значення для туристичної сфери.

Навчання іноземних мов та специфічної туристичної термінології Іноземна мова є важливим інструментом для роботи з іноземними туристами. Рекомендовано

впроваджувати в навчальні програми не лише курси з загальної іноземної мови, але й вивчення специфічної туристичної термінології, що дозволить студентам вільно обслуговувати клієнтів та взаємодіяти з ними на професійному рівні.

Впровадження стандартів високоякісного обслуговування

Важливою складовою підготовки туристичних фахівців є вивчення стандартів обслуговування, що допомагають формувати професійний підхід до взаємодії з клієнтами. В Україні існує потреба в підвищенні рівня обслуговування, і навчальні заклади можуть зробити це, запровадивши курси з основ етикету та гостинності, стандартів обслуговування клієнтів та управління якістю. (Baker & Sim, 2020, p. 591)

Основні напрями розвитку стандартів обслуговування:

Навчання етикету обслуговування — курси етикету дозволяють студентам опанувати принципи поведінки з клієнтами, навчають стриманості, ввічливості та вміння вирішувати конфлікти, що можуть виникати в процесі обслуговування.

Знання стандартів обслуговування різних культур — курси, що включають вивчення специфічних очікувань туристів із різних країн, дозволять студентам краще розуміти, як вони повинні адаптувати стиль обслуговування. (Kim & Han, 2020, p. 257)

Розвиток клієнтоорієнтованості та емоційного інтелекту — навчальні програми можуть включати тренінги з розвитку клієнтоорієнтованого підходу, що полягає у здатності працівників передбачати потреби клієнтів, показувати розуміння та готовність допомогти.

Рекомендації для впровадження стандартів обслуговування у навчальні програми

Розробка курсів із гостинності та етикету в туристичному обслуговуванні
Спеціальні курси з основ етикету, емоційного інтелекту та гостинності дозволять студентам засвоїти базові принципи взаємодії з клієнтами, навчитися справлятися

зі складними ситуаціями та задовольняти потреби клієнтів. Це допоможе підвищити загальний рівень обслуговування в українській туристичній сфері.

Залучення фахівців для проведення майстер-класів та тренінгів Навчальні заклади можуть організовувати майстер-класи за участі провідних фахівців туристичної сфери, які мають великий досвід у роботі з міжнародними клієнтами. Це дасть змогу студентам почути практичні поради від професіоналів і дізнатися про ефективні методи обслуговування.

Використання кейс-стаді для розбору реальних ситуацій обслуговування Кейс-стаді є ефективним методом навчання, що передбачає розгляд реальних ситуацій, з якими стикаються туристичні компанії. Студенти вчаться аналізувати проблеми, розробляти стратегії їх вирішення та ухвалювати рішення на основі стандартів обслуговування. Це допоможе підготувати студентів до роботи в реальних умовах, де якість обслуговування має вирішальне значення. (Davids & Moore, 2021, с. 612)

Інтеграція практичних занять із оцінки якості обслуговування Навчальні заклади можуть організувати заняття, під час яких студенти навчаються оцінювати якість обслуговування в готелях, ресторанах та туристичних агентствах. Вони можуть вивчати різні системи оцінки якості обслуговування, як-от Customer Satisfaction Index (CSI) або Net Promoter Score (NPS), що дозволить їм краще зрозуміти потреби клієнтів і способи поліпшення сервісу.

Переваги розвитку міжкультурної компетентності та стандартів обслуговування для студентів

Підвищення професійної конкурентоспроможності — випускники, які володіють навичками міжкультурної комунікації та знанням стандартів обслуговування, стають більш привабливими для роботодавців, що підвищує їхні шанси на працевлаштування в міжнародних компаніях.

Здатність працювати з клієнтами з різних культур — студенти, що розуміють культурні особливості та очікування клієнтів, здатні забезпечити якісне обслуговування та створити позитивний імідж компанії.

Розвиток професійної етики та емоційної стабільності — навички клієнтоорієнтованості та емоційного інтелекту допомагають випускникам працювати в стресових умовах, залишаючись при цьому професійними та ввічливими.

Таким чином, інтеграція міжкультурної компетентності та високих стандартів обслуговування в навчальні програми сприятиме підготовці фахівців, які здатні забезпечити якісний сервіс, орієнтований на потреби клієнтів різних національностей. Впровадження курсів з культурології, тренінгів з етикету, практичних занять і програм обміну дозволить студентам розвивати професійні якості, які необхідні для успішної роботи в міжнародному туристичному середовищі. Це, у свою чергу, сприятиме підвищенню якості обслуговування в українській туристичній галузі та підвищенню її конкурентоспроможності на глобальному рівні.

Світова туристична галузь усе більше орієнтується на принципи сталого розвитку та соціальної відповідальності. Вони спрямовані на захист навколишнього середовища, підтримку місцевих громад і збереження культурної спадщини. Японія, як один із лідерів сталого туризму, активно впроваджує ці принципи у свої навчальні програми. Впровадження подібних елементів в українську систему освіти допоможе сформувати фахівців, які розуміють важливість екологічної стійкості та соціальної відповідальності для розвитку туристичної індустрії. У цьому підрозділі розглянемо рекомендації щодо адаптації цих принципів в українські освітні програми. (Lim & Lee, 2020, p. 891)

Важливість екологічної стійкості та соціальної відповідальності в туризмі

Екологічна стійкість у туризмі означає відповідальне використання природних ресурсів, запобігання негативним наслідкам для навколишнього середовища та дбайливе ставлення до природи. Соціальна відповідальність, у свою чергу, передбачає підтримку місцевих громад, повагу до їхньої культури та економічну взаємодію з ними. Ці принципи забезпечують довготривалий розвиток туристичних

ресурсів і допомагають зберігати природні й культурні цінності для майбутніх поколінь. (Liu & Tanaka, 2020, p. 89)

Рекомендації щодо адаптації принципів екологічної стійкості в навчальні програми

Включення курсів з екотуризму та сталого розвитку

Для підвищення обізнаності студентів щодо важливості екологічної стійкості можна впровадити спеціальні курси з екотуризму, які охоплюватимуть поняття екологічного впливу туризму, основи природоохоронного права, методи захисту природних ресурсів і збереження біорізноманіття. Курси також мають охоплювати принципи сталого туризму, такі як мінімізація вуглецевого сліду, зменшення відходів та енергоефективність. (Hirose & Ohta, 2021, p. 168)

Навчальні проекти з екологічної стійкості

Практичне закріплення знань можна забезпечити через участь студентів у проектах, які мають екологічну спрямованість. Наприклад, студенти можуть працювати над створенням екотурів, що передбачають мінімальне використання ресурсів і мають низький екологічний вплив. Вони також можуть залучатися до проектів із відновлення природних територій, організації заходів із прибирання, посадки дерев та підтримки екологічних ініціатив у своїх громадах. (Hansen & Zheng, 2020, p. 411)

Викладання екологічної етики та природоохоронного законодавства

Навчальні програми повинні включати курси з екологічної етики, які розглядають відповідальне ставлення до природи та розвиток екологічної свідомості. Це допоможе студентам розуміти вплив туризму на навколишнє середовище і значення законодавства для захисту природних ресурсів. Вивчення природоохоронного права дозволить студентам ознайомитися з юридичними аспектами екотуризму та сталого розвитку.

Застосування методів екологічного консультування

Навчання екологічного консультування допоможе студентам у майбутньому консультувати туристів щодо правил поведінки в природних зонах, використання ресурсів і збереження чистоти. Наприклад, вони зможуть інформувати туристів про відповідальне ставлення до довкілля, правила поведінки в національних парках і природних заповідниках, запобігаючи шкоді природі.

Рекомендації щодо впровадження принципів соціальної відповідальності

Залучення місцевих громад до туристичних проєктів

Важливо навчати студентів значення підтримки місцевих громад та їхньої економіки через туризм. Включення до навчальних програм курсів із соціальної відповідальності та етики дозволить студентам зрозуміти, як туристична діяльність може позитивно впливати на розвиток місцевих спільнот. Вони також навчатимуться створювати туристичні продукти, які сприяють розвитку економічних можливостей у громадах. (Haruna & Yamamoto, 2020, p. 68)

Підтримка і збереження культурної спадщини

Туристична індустрія має велике значення для збереження культурної спадщини, і студентів слід навчати методам підтримки культурного надбання регіонів, де вони працюють. Навчальні програми можуть включати курси з культурології, охорони спадщини, менеджменту культурних об'єктів. Це дозволить підготувати фахівців, які розуміють значення культурної спадщини та можуть активно її зберігати, залучаючи туристів.

Проєкти соціальної підтримки та волонтерство

Інтеграція соціальних проєктів, волонтерства та ініціатив зі сталого розвитку у навчальні програми сприятиме формуванню у студентів навичок соціальної відповідальності. Вони можуть брати участь у проєктах, що підтримують місцеві громади, зокрема в заходах на користь культурних, історичних чи природних об'єктів, або у програмах для дітей та молоді. Це допоможе студентам усвідомити цінність соціальної взаємодії та благодійності.

Навчання економічної підтримки місцевих виробників

Для студентів важливо розуміти значення підтримки місцевих виробників і підприємців. У навчальні програми можна включити курси, що навчають майбутніх фахівців включати в туристичні програми елементи, які підтримують місцеві бізнеси, зокрема ремісничі майстерні, фермерські господарства, сувенірні магазини. Це сприятиме розвитку місцевої економіки та забезпечить взаємодію туристичного бізнесу з місцевими громадами.

Переваги адаптації принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності для студентів та туристичної галузі

Формування еко-свідомих фахівців — навчання принципам екологічної стійкості та соціальної відповідальності дозволить формувати фахівців, які розуміють важливість збереження ресурсів і враховують екологічні та соціальні аспекти у своїй роботі. Це підвищить загальний рівень екологічної обізнаності в галузі та сприятиме сталому розвитку туризму в Україні.

Підвищення привабливості туристичних послуг — туристи стають дедалі більш вимогливими щодо екологічної та соціальної відповідальності компаній. Фахівці, які працюють за принципами сталого розвитку, можуть зробити послуги більш привабливими для сучасних свідомих мандрівників.

Позитивний вплив на місцеву економіку та культуру — підтримка місцевих громад через туризм забезпечує економічну стабільність регіонів, сприяє збереженню культурного надбання і підвищує рівень життя місцевого населення. (Lang & Cho, 2021, p. 679)

Розвиток іміджу України як відповідального туристичного напрямку — впровадження принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності на національному рівні допоможе сформувати позитивний імідж України як країни, яка підтримує відповідальний туризм і приваблює туристів із усього світу.

Таким чином, адаптація елементів екологічної стійкості та соціальної відповідальності до навчальних програм у сфері туризму в Україні сприятиме формуванню фахівців, які не тільки забезпечуватимуть високий рівень

обслуговування, але й робитимуть свій внесок у збереження природних і культурних ресурсів країни. Викладання курсів з екологічної етики, організація екологічних і соціальних проєктів, розвиток місцевих громад допоможе підготувати свідомих фахівців, що забезпечать довготривалий позитивний розвиток туристичної галузі та відповідатимуть світовим тенденціям сталого туризму.

Аналіз потреб у підготовці туристичних кадрів в Україні показав, що ключовими аспектами для вдосконалення навчальних програм є підвищення практичної складової освіти, інтеграція цифрових технологій, розвиток міжкультурної компетентності та впровадження принципів екологічної стійкості і соціальної відповідальності. Запропоновані рекомендації, зокрема створення системи дуальної освіти, впровадження симуляційних тренажерів і навчальних платформ, організація програм обміну та навчання етики обслуговування, спрямовані на підвищення конкурентоспроможності випускників на сучасному ринку праці. (Коваленко, 2021, с. 52)

Інтеграція принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності у навчальні програми сприятиме формуванню еко-свідомих та соціально відповідальних фахівців, здатних забезпечити високий рівень обслуговування та водночас зберігати природні й культурні ресурси країни. Розвиток міжкультурної компетентності та стандартів обслуговування дозволить випускникам працювати з клієнтами з різних країн, сприяючи створенню позитивного іміджу України на міжнародному туристичному ринку. (Захарченко, 2022, с. 46)

Отже, запропонована адаптація японського досвіду до освітньої системи України може стати важливим кроком на шляху до підвищення якості підготовки туристичних фахівців та забезпечення сталого розвитку галузі, що відповідає сучасним вимогам та потребам ринку.

ВИСНОВКИ

У кваліфікаційній роботі було проведено ґрунтовне дослідження особливостей підготовки фахівців туристичної галузі в Японії та можливостей адаптації цього досвіду до освітньої системи України. Здійснені в ході роботи аналізи, критичні огляди й узагальнення дозволили сформулювати ряд висновків, які відповідають поставленим завданням та підтверджують актуальність обраної теми.

Обґрунтування необхідності вдосконалення підготовки туристичних фахівців в Україні

Дослідження підтвердило, що система професійної підготовки туристичних кадрів в Україні потребує суттєвого оновлення для відповідності сучасним вимогам ринку. Основними проблемами є недостатня інтеграція практичного навчання, обмежена увага до цифрових технологій, низький рівень підготовки у сфері міжкультурної комунікації та слабкий розвиток принципів екологічної та соціальної відповідальності. Це підкреслює важливість запозичення міжнародного досвіду, зокрема японського, для підвищення конкурентоспроможності вітчизняних випускників.

Вивчення системи підготовки туристичних фахівців у Японії

Японський досвід підготовки фахівців туристичної галузі базується на поєднанні глибокої теоретичної та практичної підготовки, використанні дуальної системи навчання, застосуванні цифрових технологій, а також на формуванні у студентів стійких навичок міжкультурної комунікації й усвідомленого ставлення до екологічної та соціальної відповідальності. Високий рівень співпраці між освітніми закладами та туристичним бізнесом, використання симуляційних платформ та рольових ігор дозволяють підготувати фахівців, які повністю готові до роботи в сучасних умовах.

Формулювання рекомендацій для впровадження японського досвіду в українські освітні програми

На основі вивченого досвіду запропоновано ряд рекомендацій, спрямованих на вдосконалення вітчизняної системи підготовки туристичних кадрів. Основні пропозиції включають впровадження дуальної системи навчання, що поєднує теоретичне навчання з обов'язковими стажуваннями; інтеграцію цифрових технологій у навчальний процес через використання симуляційних тренажерів і CRM-систем; розвиток міжкультурної компетентності шляхом запровадження курсів культурології та етикету. Також було рекомендовано включення принципів екологічної стійкості та соціальної відповідальності через курси з екотуризму та організацію соціальних і екологічних проєктів.

Розробка методичних рекомендацій для вдосконалення практичної підготовки та покращення якості обслуговування

Запропоновані рекомендації дозволяють не лише підвищити професійну підготовку студентів, але й формувати в них відповідні цінності та етику роботи у сфері туризму. Курси з культурної компетентності, практичні тренінги з етикету обслуговування, навчальні проєкти з екологічної стійкості та ініціативи підтримки місцевих громад забезпечать готовність студентів до роботи в умовах глобального туристичного ринку та підвищать загальний рівень якості обслуговування.

Значення результатів дослідження для розвитку туристичної галузі України

Застосування японського досвіду підготовки туристичних фахівців може стати ефективним підходом для вдосконалення української освітньої системи у туристичній сфері. Адаптація запропонованих рекомендацій сприятиме розвитку висококваліфікованих кадрів, підвищенню рівня обслуговування, зміцненню іміджу України як туристичної держави та покращенню економічного становища регіонів завдяки підтримці місцевих громад. Це дослідження може слугувати основою для подальших наукових розробок, що вивчатимуть можливості адаптації найкращих міжнародних практик у професійній освіті України.

Таким чином, виконане дослідження повністю досягло поставлених цілей і завдань. Результати роботи підтверджують доцільність інтеграції японського досвіду в українську освітню систему, що дозволить сформувати покоління фахівців, здатних відповідати сучасним викликам туристичної галузі й успішно реалізувати потенціал України як конкурентоспроможного туристичного напрямку.

РЕЗЮМЕ

Галицька Анастасія Олександрівна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ СФЕРИ В НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ЯПОНІЇ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ

Кваліфікаційна робота присвячена дослідженню особливостей професійної підготовки фахівців туристичної сфери в навчальних закладах Японії: досвід для України. Мета роботи – вивчити особливості професійної підготовки фахівців туристичної сфери в навчальних закладах Японії та обґрунтувати можливість використання японського досвіду в Україні. Завдання роботи: проаналізувати педагогічний досвід Японії у підготовці фахівців у галузі туризму, визначити ключові особливості методик навчання і формування компетентностей, орієнтованих на високі стандарти якості, визначити перспективи адаптації ефективних елементів японського досвіду в українській освітній системі.

Об'єктом дослідження є система професійної підготовки фахівців у туристичній сфері в Японії, а предметом – особливості методик і підходів до професійної підготовки, які використовуються у навчальних закладах Японії. У ході роботи було використано методи аналізу, синтезу, порівняльного аналізу, узагальнення педагогічного досвіду.

В кваліфікаційній роботі було розглянуто специфічні риси підготовки фахівців туристичної сфери в Японії та обґрунтування можливостей застосування окремих елементів цього досвіду в умовах української освітньої системи.

Ключові слова: Японія, Україна, освітня система, адаптація, навчальні заклади, досвід, рекомендації, підготовка, туристичні фахівці, професійна підготовка.

RESUME

Halytska Anastasiia Oleksandrivna

PECULIARITIES OF PROFESSIONAL TRAINING OF TOURISM SPECIALISTS IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS OF JAPAN: EXPERIENCE FOR UKRAINE

The qualification work is devoted to the study of the peculiarities of professional training of tourism specialists in Japanese educational institutions: experience for Ukraine. The purpose of the work is to study the peculiarities of professional training of tourism specialists in Japanese educational institutions and to substantiate the possibility of using Japanese experience in Ukraine. Objectives: to analyze the pedagogical experience of Japan in the training of tourism professionals, to identify the key features of teaching methods and the formation of competencies focused on high quality standards, to determine the prospects for adapting effective elements of Japanese experience in the Ukrainian educational system.

The object of the study is the system of professional training of specialists in the tourism sector in Japan, and the subject is the peculiarities of methods and approaches to professional training used in Japanese educational institutions. The methods of analysis, synthesis, comparative analysis, and generalization of pedagogical experience were used in the course of the study.

The qualification work considers the specific features of training of tourism professionals in Japan and the justification of the possibilities of applying certain elements of this experience in the Ukrainian educational system.

Key words: Japan, Ukraine, educational system, adaptation, educational institutions, experience, recommendations, training, tourism professionals, professional training.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Агафонова, О. Ю. (2020). Особливості підготовки фахівців у туристичній галузі: досвід Японії та можливості для України. Київ: НАН України.
- Гусарова, С. П. (2022). Туристична освіта в умовах глобалізації. *Туризм і ринок*, (7), 24–35.
- Дейнека, О. В. (2021). *Туристична галузь як складова частина світової економіки: тенденції і перспективи*. Київ: Вид-во НТУУ «КПІ».
- Долгопятова, М. К. (2021). *Міжкультурна компетентність у підготовці туристичних фахівців*. Київ: КНУ ім. Т. Шевченка.
- Захарченко, О. В. (2022). Стала освіта та соціальна відповідальність: практичні аспекти для України. *Освітня політика*, (4), 45–57.
- Зінченко, В.А. (2019). Особливості бізнес-планування в системі сфери обслуговування. *Ресторанний і готельний консалтинг. Інновації*, 2, 284–291.
- Іващенко, Р. О. (2021). Сталий туризм і його вплив на місцеву економіку. *Вісник економічних досліджень*, (11), 82–94.
- Коваленко, О. Л. (2021). Розвиток дуальної освіти у сфері туризму: іноземний досвід. *Вісник освітніх інновацій*, (2), 50–66.
- Король, Т. М. (2021). Цифрові технології в освіті: можливості для підготовки туристичних фахівців. *Освіта та сучасність*, (12), 21–34.
- Назаренко, І. В. (2021). Екологічна освіта у підготовці туристичних фахівців. *Екологія і суспільство*, (10), 89–103.
- Науменко, І. Г., & Сидоренко, П. М. (2022). Інноваційні технології у підготовці фахівців у туризмі. *Інноваційна освіта*, (3), 58–74.
- Петренко, В. О., & Гончарук, Л. М. (2022). Цифрова трансформація в освіті та її значення для туристичної індустрії. *Вісник освіти і науки*, (5), 34–47.
- Петрова, Ю. В. (2020). Екологічна освіта у сфері туризму: перспективи розвитку. *Освітній вісник України*, (8), 38–50.
- Сенкевич, Т. І. (2020). Методика викладання екологічної стійкості в навчальних програмах. *Екологічна освіта*, (3), 37–49.

- Aoki, H., & Sato, T. (2022). Using virtual reality in tourism education. *Japan Journal of Educational Technology*, 25(3), 341–357.
- Aoki, T., & Ikeda, F. (2021). Digitalization in Japanese tourism schools. *Journal of Education and Tourism*, 18(5), 310–327.
- Baker, J., & Sim, P. (2020). Hospitality and ethics in tourism training programs. *Journal of Tourism Ethics*, 45(7), 590–604.
- Brodie, M., & Lee, K. (2020). Multicultural competence in tourism management programs. *Hospitality and Tourism Journal*, 67(4), 451–463.
- Davids, L., & Moore, T. (2021). Applying simulation training in tourism programs. *Journal of Educational Technology*, 30(8), 610–623.
- Graham, A., & Tan, Y. (2020). Educational approaches for green tourism. *Tourism Education Quarterly*, 12(2), 81–98.
- Hansen, P., & Zheng, L. (2020). Virtual tours as learning tools. *Educational Tourism Journal*, 14(3), 410–425.
- Haruna, J., & Yamamoto, H. (2020). Community involvement in sustainable tourism. *Japan Tourism and Culture Journal*, 10(4), 67–82.
- Haruo, T., & Yamashita, M. (2019). Tourism education in Japan: Challenges and future directions. *Journal of Tourism Studies*, 12(2), 45–61.
- He, Z., & Wang, X. (2022). Social responsibility in Asian tourism curriculums. *Tourism and Responsibility*, 20(5), 582–597.
- Hirose, N., & Ohta, Y. (2021). Sustainable practices in hospitality training. *Japan Journal of Eco-Tourism*, 23(6), 167–183.
- Ivanova, M., & Wang, Y. (2021). Digital competency in tourism education. *Tourism and Hospitality Education Journal*, 45(3), 354–371.
- Johnson, L., & Adams, M. (2021). Impact of digital skills on tourism industry. *Journal of Digital Tourism Studies*, 39(2), 309–326.
- Kim, S., & Han, M. (2020). Cross-cultural communication in tourism education. *International Journal of Tourism Management*, 38(3), 254–272.
- Kimura, T., & Nakajima, S. (2022). Adopting dual education models in tourism programs. *Japanese Journal of Tourism*, 11(3), 403–417.

- Lang, B., & Cho, M. (2021). Tourism training and climate change awareness. *Climate and Tourism Education Journal*, 31(7), 678–694.
- Lim, C., & Lee, S. (2020). Sustainable tourism and local community engagement. *Journal of Sustainable Tourism*, 29(6), 890–907.
- Liu, J., & Tanaka, R. (2020). Environmental ethics in Japanese tourism training. *EcoJapan*, 19(2), 88–99.
- Lück, M., & Vogt, J. (2021). Digitalization in tourism education: Adapting to new norms. *Tourism Review*, 76(5), 1034–1050.
- Martin, P., & Shao, L. (2022). Sustainable tourism management and local communities. *Tourism International Review*, 53(1), 65–78.
- Matuszewska, B., & Włodarczyk, B. (2022). Sustainable tourism development in Central and Eastern Europe. *Tourism Economics*, 28(4), 547–563. <https://doi.org/10.1177/1354816622110225>
- Ng, L., & Kim, H. (2020). Local engagement in tourism education. *Asia Journal of Tourism Studies*, 9(4), 333–348.
- Oikawa, Y., & Suzuki, K. (2020). Ecotourism education: Japanese model. *Japan Environment and Tourism Journal*, 14(6), 121–137.
- Parker, S., & Jones, M. (2019). Green tourism practices in East Asia. *Asian Journal of Tourism*, 29(1), 68–83.
- Sullivan, K., & Chan, J. (2021). Tourism ethics and cross-cultural sensitivity. *Journal of Tourism and Ethics*, 67(8), 501–516.
- Takeda, R., & Kubo, M. (2021). Adapting sustainability in tourism education. *Japan Tourism and Development Journal*, 28(3), 150–167.
- Thompson, A. (2021). Social responsibility in tourism: New trends and expectations. *Journal of Hospitality and Tourism Research*, 48(1), 24–36.
- Wang, Z., & Chen, H. (2021). Big data in tourism education: Opportunities and challenges. *Tourism Analytics Journal*, 52(9), 1023–1041.
- Williams, A., & Cohen, E. (2021). The importance of cross-cultural skills in tourism training. *Annals of Tourism Research*, 39(4), 795–812.

- Williams, J., & Mark, R. (2021). Tourism and cross-cultural sensitivity. *International Review of Tourism Education*, 32(5), 379–392.
- Yamada, K., & Hara, N. (2020). Innovative approaches in Japanese tourism education. *Japan Journal of Hospitality and Tourism*, 15(2), 112–129.